



Redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser

Sammanfattning

I detta betänkande behandlar utskottet regeringens skrivelse med redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser till regeringen (skr. 2014/15:75) och riksdagsstyrelsens redogörelse för behandlingen under 2014 av riksdagens skrivelser till riksdagsstyrelsen (redog. 2014/15:RS5).

Utskottet noterar att den andel tillkännagivanden som slutbehandlas i årets skrivelse har minskat jämfört med föregående år. Samtidigt kan utskottet konstatera att utvecklingen av den genomsnittliga tiden för slutbehandling av tillkännagivanden har varit positiv under senare år och att den i årets skrivelse är den lägsta på 16 år. Mot bakgrund bl.a. av påpekanden från skatte-, försvars-, trafik- och näringsutskotten och iakttagelser på utskottets eget område konstaterar konstitutionsutskottet att vissa beredningsåtgärder i några tillkännagivanden har fördröjts eller inte synes svara fullständigt mot tillkännagivandenas innehåll. Vidare har trafikutskottet framhållit att regeringens redogörelse i vissa fall är tämligen summarisk. Konstitutionsutskottet delar de övriga utskottens bedömningar och förutsätter att regeringen vidtar de åtgärder som krävs för att samtliga utskotts synpunkter ska beaktas. I fråga om redogörelsens utförlighet pekar utskottet särskilt på den betydelse som regeringens redogörelse för genomförda eller planerade åtgärder har för att riksdagen ska kunna avgöra om regeringen har genomfört de beslut som riksdagen har fattat.

Utskottet föreslår att riksdagen lägger regeringens skrivelse och riksdagsstyrelsens redogörelse till handlingarna.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning.....	4
Bakgrund	4
Skrivelsens och redogörelsens huvudsakliga innehåll	5
Utskottets överväganden.....	6
Regeringens redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser.....	6
Skrivelsen.....	6
Yttranden från andra utskott.....	12
Tidigare behandling	16
Förstärkt granskning av regeringens redogörelse	18
Utskottets ställningstagande.....	27
Riksdagsstyrelsens redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser	31
Redogörelsen.....	31
Tidigare behandling	32
Utskottets ställningstagande.....	32
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	33
Skrivelse 2014/15:75.....	33
Redogörelse 2014/15:RS5	33
<i>Bilaga 2</i>	
Skatteutskottets yttrande 2014/15:SkU5y	34
<i>Bilaga 3</i>	
Försvarsutskottets yttrande 2014/15:FöU2y	39
<i>Bilaga 4</i>	
Trafikutskottets yttrande 2014/15:TU3y	42
<i>Bilaga 5</i>	
Socialutskottets protokollsutdrag	57
<i>Bilaga 6</i>	
Näringsutskottets protokollsutdrag	58
<i>Tabeller</i>	
Tabell 1 Antal kungjorda grundförfattningar samt antal och andel kungjorda EU-grundförfattningar under perioden 2001–2014.....	7
Tabell 2 Antal redovisade samt antal och andel ej slutbehandlade riksdagsskrivelser (rskr.) i regeringens redogörelser 1991/92–2014/15	22
Tabell 3 Antal och andel slutbehandlade tillkännagivanden (tkg) och genomsnittlig tidsåtgång för slutbehandling 1995/96–2014/15	24
Tabell 4 Sista vidtagna åtgärd från regeringen m.fl. som lett till slutbehandling av tillkännagivanden, 1995/96–2014/15, andelar uttryckt i procent.....	26

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Regeringens redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser

Riksdagen lägger skrivelse 2014/15:75 till handlingarna.

2. Riksdagsstyrelsens redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser

Riksdagen lägger redogörelse 2014/15:RS5 till handlingarna.

Stockholm den 2 juni 2015

På konstitutionsutskottets vägnar

Andreas Norlén

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Andreas Norlén (M), Björn von Sydow (S), Hans Ekström (S), Veronica Lindholm (S), Jonas Millard (SD), Maria Abrahamsson (M), Jonas Gunnarsson (S), Per-Ingvar Johnsson (C), Agneta Börjesson (MP), Patrick Reslow (M), Fredrik Eriksson (SD), Mathias Sundin (FP), Mia Sydow Mölleby (V), Tuve Skånberg (KD), Emilia Töyrä (S), Berit Högman (S) och Lisbeth Sundén Andersson (M).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Regeringens skrivelse 2014/15:75 med redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser till regeringen överlämnades den 25 mars 2015.

Riksdagsstyrelsens redogörelse 2014/15:RS5 med redogörelse för behandlingen under 2014 av riksdagens skrivelser till riksdagsstyrelsen överlämnades den 27 februari 2015.

Kammaren beslutade den 26 mars respektive den 4 mars 2015 att hänvisa regeringens skrivelse respektive riksdagsstyrelsens redogörelse till konstitutionsutskottet för beredning.

Motionstiderna för skrivelsen respektive redogörelsen löpte ut den 9 april 2015 respektive den 18 mars 2015. Någon följdmotion har inte väckts med anledning av redogörelsen eller skrivelsen.

Konstitutionsutskottet beslutade den 26 mars 2015 att uppmana övriga utskott att senast den 7 maj 2015 yttra sig över regeringens skrivelse och de motioner som kunde komma att väckas med anledning av skrivelsen i de delar de berör respektive utskotts beredningsområde. Skatteutskottet, försvarsutskottet och trafikutskottet har lämnat yttranden, se bilagorna 2–4. Socialutskottet och näringsutskottet har yttrat sig genom protokollsutdrag, se bilagorna 5–6. Övriga utskott beslutade att inte yttra sig.

Bakgrund

Sedan 1961 har regeringen lämnat redogörelser till riksdagen för vilka åtgärder regeringen har vidtagit med anledning av riksdagens olika beslut. Redogörelserna är knutna till riksdagsskrivelserna där riksdagen meddelar regeringen sina beslut. En redogörelse upptar samtliga riksdagsskrivelser som har ställts till regeringen det senaste kalenderåret och därtill samtliga äldre riksdagsskrivelser som inte tidigare har rapporterats som slutbehandlade.

Sedan slutet av 1990-talet har behandlingen av riksdagens skrivelser till riksdagsstyrelsen (tidigare talmanskonferensen) redovisats i en bilaga till Riksdagsförvaltningens årsredovisning, som sedan behandlats av konstitutionsutskottet i dess budgetbetänkande. I redogörelsen redovisas kortfattade sakuppgifter om riksdagsskrivelsernas nummer och övriga aktuella dokument (framställning, proposition, motioner, utskottsbetänkande, protokoll) och i förekommande fall uppgifter om genomförda lagändringar samt uppgifter om huruvida skrivelsen är slutbehandlad eller inte. Riksdagsstyrelsen har beslutat att redovisningen till riksdagen av vidtagna åtgärder ska ha samma form som regeringens redovisning och överlämnar därför sedan 2011/12 en särskild redogörelse till riksdagen med redovisning av vilka åtgärder som vidtagits med anledning av riksdagsskrivelserna.

I den nya riksdagsordning som trädde i kraft den 1 september 2014 har det införts bestämmelser som reglerar regeringens respektive riksdagsstyrelsens skyldighet att redovisa åtgärder med anledning av riksdagens beslut. Enligt 9 kap. 8 § riksdagsordningen ska regeringen varje år i en skrivelse till riksdagen redovisa vilka åtgärder regeringen har vidtagit med anledning av de riksdagskrivelser som överlämnats till regeringen. På motsvarande vis ska riksdagsstyrelsen enligt tilläggsbestämmelse 9.17.3 årligen i en redogörelse redovisa vilka åtgärder den har vidtagit med anledning av de riksdagskrivelser som överlämnats till styrelsen.

Skrivelsens och redogörelsens huvudsakliga innehåll

Skrivelse 2014/15:75 avser huvudsakligen sådana åtgärder som vidtagits under tiden den 1 januari–31 december 2014. Redogörelsen omfattar också vissa senare regeringsbeslut, om riksdagskrivelserna därigenom har kunnat rapporteras som slutbehandlade. I skrivelsen redovisas också information om regelbeståndet.

I redogörelse 2014/15:RS5 redovisas behandlingen under 2014 av riksdagens skrivelser till riksdagsstyrelsen.

Utskottets överväganden

Regeringens redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen lägger regeringens skrivelse till handlingarna.

Skrivelsen

Regelbeståndet

Antalet gällande grundförfattningar per den 1 mars 2015 var 4 033. Av dessa var 1 396 lagar. Motsvarande siffror per den 1 mars 2014 var 3 955, varav 1 369 lagar. Antalet kungjorda grund- och ändringsförfattningar i Svensk författningssamling (SFS) under 2014 var 1 589, jämfört med 1 178 under 2013, 1 001 under 2012 och 1 609 under 2011. Av de författningar som kungjordes 2014 var 126 grundförfattningar (50 lagar och 76 förordningar m.m.).

Under 2014 genomfördes EU-direktiv i 57 ändringsförfattningar (20 lagar och 37 förordningar) och 13 nya grundförfattningar (5 lagar och 8 förordningar), att jämföra med 71 ändringsförfattningar och 15 nya grundförfattningar under 2013 och 71 respektive 10 under 2012.

Antalet rubriker i myndigheternas regelförteckningar den 31 december 2014 har beräknats till ca 8 200, att jämföra med 7 900 regelrubriker 2013. Uppgifterna i myndigheternas regelförteckningar är emellertid något osäkra.

Andelen EU-relaterade författningar

Sedan våren 2010 (bet. 2009/10:KU21 s. 23) redovisar konstitutionsutskottet vissa uppgifter från regeringens skrivelse om antalet kungjorda författningar och andelen kungjorda grundförfattningar genom vilka EU-direktiv har genomförts (nedan EU-grundförfattningar).

Av tabell 1 nedan kan man utläsa att för perioden 2001–2014 var cirka en femtedel av samtliga kungjorda grundförfattningar författningar genom vilka EU-direktiv genomfördes. För samma period gäller att drygt en fjärdedel av alla nya lagar som kungjordes hade sin grund i genomförande av EU-direktiv. Andelen kungjorda grundförfattningar som har sin grund i EU-direktiv har varierat kraftigt över åren.

När det gäller ändringsförfattningarna, som inte tas upp i detalj här, kan det nämnas att antalet kungjorda ändringsförfattningar per år under perioden 2001–2014 i genomsnitt ligger strax över 1 250. Den högsta noteringen infaller 2010 (1 887 kungjorda ändringsförfattningar) och den lägsta 2012 (883 kungjorda ändringsförfattningar). Andelen ändringsförfattningar genom vilka

EU-direktiv genomförts uppgår under perioden 2001–2014 till drygt 7 procent med stora årliga variationer (exempelvis var andelen EU-relaterade ändringsförfattningar drygt 15 procent 2009 och knappt 6 procent 2011).

Tabell 1 Antal kungjorda grundförfattningar samt antal och andel kungjorda EU-grundförfattningar under perioden 2001–2014

År då författningarna kungjordes	Antal kungjorda grundförfattningar (varav lagar)	Antal kungjorda EU-grundförfattningar (varav lagar)	Andel kungjorda EU-grundförfattningar† (varav lagar)
2001	136 (37)	17 (3)	13 (8)
2002	129 (27)	20 (7)	16 (26)
2003	135 (41)	25 (11)	19 (27)
2004	136 (38)	37 (15)	27 (40)
2005	162 (42)	32 (14)	20 (33)
2006	178 (59)	85 (33)	48 (56)
2007	347 (28)	76 (12)	22 (43)
2008	160 (49)	48 (20)	30 (41)
2009	207 (52)	43 (8)	21 (15)
2010	189 (65)	22 (9)	12 (14)
2011	173 (32)	28 (14)	16 (44)
2012	118 (28)	10 (5)	9 (18)
2013	126 (36)	15 (7)	12 (19)
2014	126 (50)	13 (5)	10 (10)
Totalt	2 322 (584)	471 (163)	20 (28)

Källa: Konstitutionsutskottets kanslis genomgång av skrivelserna 2001/02:75, 2002/03:75, 2003/04:75, 2004/05:75, 2005/06:75, 2006/07:75, 2007/08:75, 2008/09:75, 2009/10:75, 2010/11:75, 2011/12:75, 2012/13:75, 2013/14:75 och 2014/15:75. I sammanhanget användbara data fanns endast tillgängliga från 2001. Tidigare redogörelser från regeringen innehåller inte så detaljerade uppgifter att en analys av författningsutgivningen kan genomföras.

† Andelen uttrycks i procent.

Riksdagsskrivelserna

Regeringens redogörelse är knuten till de skrivelser där riksdagen meddelar regeringen sina beslut. Redogörelsen tar upp samtliga riksdagsskrivelser som har ställts till regeringen under det senaste kalenderåret och äldre riksdagsskrivelser som inte tidigare har rapporterats som slutbehandlade av regeringen.

Generella iakttagelser

Den äldsta ej slutbehandlade riksdagsskrivelsen är en riksdagsskrivelse från riksmötet 1997/98 med ett tillkännagivande om *övriga konkurrensfrågor* (bet. 1997/98:SoU25 mom. 10, rskr. 289). Regeringen har tidigare hänvisat till att landstingen under 2010 tillsatte en projektgrupp med uppdrag att ta fram en gemensam modell för särredovisning av tandvårdsverksamheterna, som sedan skulle bedömas av bl.a. Statskontoret. Statskontoret föreslog i sin slutrapport 2011 att en uppföljning av huvudmännens redovisning av folktandvården skulle genomföras under 2014. I förra årets skrivelse framhölls att regeringen i januari 2014 gav Statskontoret i uppdrag att genomföra en sådan uppföljning,

och att man avsåg att därefter återkomma till riksdagen. Regeringen uppgav vidare att den avsåg att betrakta ärendet som slutbehandlat om Statskontoret bedömde att redovisningen uppfyller kraven för transparent redovisning. Av årets skrivelse framgår att Statskontoret redovisade uppdraget i december 2014. Statskontorets samlade bedömning var att landstingens ekonomiska redovisning av folktandvården generellt sett har förbättrats betydligt sedan den förra uppföljningen 2008–2010. Regeringen bedömer att landstingens ekonomiska redovisning av folktandvården i väsentliga delar är tillfredsställande och avser att återkomma med en redovisning till riksdagen i samband med budgetpropositionen för 2016, då skrivelsen också avses slutbehandlas.

Från riksmötet 1999/2000 kvarstår en riksdagsskrivelse som inte är slutbehandlad (bet. 1999/2000:MJU17 mom. 24, rskr. 253) med ett tillkännagivande om *samlad redovisning av jaktfrågor*. I regeringens skrivelse hänvisas liksom föregående år till tre utredningsbetänkanden från 2005 som bereds inom Regeringskansliet, samt till en departementspromemoria med förslag inom det samepolitiska området som regeringen remitterade 2009. Då förslagen i departementspromemorian möttes av kritik av bl.a. Sametinget och företrädare för renägarna inleddes en förnyad förankringsprocess genom att Sametinget tillsatte en särskild arbetsgrupp som avsåg att lämna förslag 2013. Några förslag har dock inte lämnats, och i december 2013 hölls, på regeringens initiativ, ett möte med Sametinget och företrädare för renägarna i syfte att finna former för en fortsatt dialog. Av årets skrivelse framgår att ytterligare ett sådant dialogmöte hölls våren 2014, och regeringen uppger att dialogprocessen kommer att fortsätta under 2015.

Från riksmötet 2001/02 kvarstår två skrivelser som ej slutbehandlade. Den första är en skrivelse med ett tillkännagivande om *avskaffande av reklamskatten* (bet. 2001/02:SkU20, rskr. 201). Regeringen hänvisar i skrivelsen till att Presstödskommittén i sitt slutbetänkande (SOU 2013:66), som överlämnades i september 2013, bedömde att reklamskatten bör avskaffas. Betänkandet har remitterats och ärendet bereds inom Regeringskansliet. Liksom tidigare anger regeringen i årets skrivelse att den anser att den resterande reklamskatten bör avskaffas och att frågan har prövats även i beredningen inför 2015 års budget, men att det för närvarande inte finns förutsättningar för finansiering av detta. Den andra ej slutbehandlade skrivelsen rör ett tillkännagivande om *ett utvidgat grundlagsskydd för ny kommunikation som sker med hjälp av elektromagnetiska vågor* (bet. 2001/02:KU21 mom. 1, rskr. 233) och redovisas i avsnittet om konstitutionsutskottets område nedan.

Den ej slutbehandlade skrivelse som kvarstår från riksmötet 2003/04 gäller ett tillkännagivande om *vissa frågor om aktivitetsersättning* (bet. 2003/04:SfU1 mom. 34, rskr. 102). Av regeringens skrivelse framgår att den del av momentet som inte är slutbehandlad avser merkostnadsersättning för personer mellan 16 och 19 år och som inte bor med sina föräldrar. Socialdepartementet har tillsatt en arbetsgrupp som har i uppdrag att göra en översyn av regler och tillämpning av förmånerna bilstöd till personer med funktions-

nedsättning, handikappersättning och vårdbidrag för barn med funktionshinder. Arbetsgruppen ska presentera sitt förslag senast den 30 juni 2015. Därefter avser regeringen att ta ställning till den vidare hanteringen av merkostnadsersättningen.

Från riksmötet 2004/05 kvarstår fem riksdagsskrivelser som ej slutbehandlade. Den första skrivelsen rör ett tillkännagivande om *dröjsmål hos myndigheter* (bet. 2004/05:KU14 mom. 6, rskr. 153) och redovisas i avsnittet om konstitutionsutskottets område nedan.

Två riksdagsskrivelser avser ett och samma tillkännagivande om att utreda en alternativ modell för *resegarantisystemet* (bet. 2004/05:LU8 mom. 15 [res. 11], rskr. 154–155). I regeringens skrivelse anges att regeringen har avväntat arbete inom EU med en översyn av paketresedirektivet och därtill kopplade regler om resegaranti. Kommissionen presenterade ett förslag till ett nytt paketresedirektiv i juli 2013, och förhandlingar pågick under 2014. Regeringen uppger att en utredning planeras tillsättas under 2015.

Den fjärde ej slutbehandlade skrivelsen från riksmötet 2004/05 gäller ett tillkännagivande om *kompetensbevis och hastighetsbegränsning avseende fritidsbåtar* (bet. 2004/05:TU7 mom. 11, rskr. 178). Av regeringens skrivelse framgår att frågan om kompetensbevis och hastighetsbegränsning för fritidsbåtar har behandlats i en proposition (prop. 2005/06:160) och att en departementspromemoria (Ds 2008:32) om behörighetsbevis för fritidsbåtar och fritidskepp har utarbetats och remitterats. Ett fördjupat kunskapsunderlag i frågan har också tagits fram inom Regeringskansliet. Vidare hänvisas till att Havs- och vattenmyndigheten i november 2013 redovisade ett regeringsuppdrag om behovet av särskild reglering av vattenskotrar, och frågan uppges vara under beredning inom Regeringskansliet. Under andra halvåret 2014 utreddes även frågan om förarintyg för vattenskotrar inom Regeringskansliet och bereds nu vidare.

Slutligen avser en ej slutbehandlad skrivelse från riksmötet 2004/05 ett tillkännagivande om *a-kassa vid förtroendeuppdrag* (bet. 2004/05:AU4 mom. 7, rskr. 181). Regeringen hänvisar till att frågan har behandlats dels i betänkandet Större ekonomisk trygghet för förtroendevalda (SOU 2011:54), som remissbehandlades under hösten 2011, dels i delbetänkandet Pensionärers och förtroendevaldas ersättningsrätt i arbetslöshetsförsäkringen (SOU 2013:64), som remissbehandlades under våren 2014. Beredning av ärendet pågår inom Regeringskansliet, och regeringen återkommer till riksdagen i frågan.

Därutöver kvarstår som ej slutbehandlade 6 skrivelser från riksmötet 2005/06, 1 från riksmötet 2006/07, 1 från riksmötet 2007/08, 2 från riksmötet 2008/09, 7 från riksmötet 2009/10 (varav två, rskr. 140 och 144, dock avser ett och samma tillkännagivande), 16 från riksmötet 2010/11, 13 från riksmötet 2011/12, 22 från riksmötet 2012/13 och 48 från riksmötet 2013/14. Vidare kvarstår 24 skrivelser som ej slutbehandlade från det nu pågående riksmötet 2014/15 fram till júlupphållt.

Konstitutionsutskottets område

I skrivelsen redovisas 39 riksdagsskrivelser med 12 tillkännagivanden som grundar sig i betänkanden från konstitutionsutskottet från riksmötena 2001/02–2014/15. Av dessa redovisas 31 riksdagsskrivelser som slutbehandlade och 8 som ej slutbehandlade. De slutbehandlade riksdagsskrivelserna omfattar 1 tillkännagivande och de ej slutbehandlade riksdagsskrivelserna omfattar 11 tillkännagivanden. Nedan behandlas de riksdagsskrivelser som avser tillkännagivanden.

Ej slutbehandlade riksdagsskrivelser

Den äldsta ej slutbehandlade riksdagsskrivelsen på konstitutionsutskottets område gäller ett tillkännagivande om *ett utvidgat grundlagsskydd för ny kommunikation som sker med elektromagnetiska vågor* (bet. 2001/02:KU21 mom. 1, rskr. 233). Regeringen har tidigare redovisat att delar av Yttrandefrihetskommitténs slutbetänkande (SOU 2012:55) lett till en proposition som beslutades i november 2013 (prop. 2013/14:47) och att avsikten har varit att utreda vissa övriga frågor vidare och inom ramen för det arbetet behandla de frågor som tillkännagivandet avser. I årets skrivelse hänvisar regeringen till att en ny parlamentariskt sammansatt kommitté tillsattes under 2014 (dir. 2014:97) vars uppdrag bl.a. omfattar det som tillkännagivandet avser. I direktiven hänvisas särskilt till vad konstitutionsutskottet uttalade i samband med riksdagsbehandlingen (s. 10). Kommittén, som har antagit namnet Mediegrundlagskommittén, uppges ha påbörjat sitt arbete. Uppdraget ska redovisas senast den 1 september 2016.

När det gäller tillkännagivandet om *dröjsmål hos myndigheter* (bet. 2004/05:KU14 mom. 6, rskr. 153) hänvisar regeringen, i likhet med föregående år, till de förslag till lagreglering som lämnats av utredningen Det allmännas ansvar enligt Europakonventionen (SOU 2010:87) och av Förvaltningslagsutredningen (SOU 2010:29). Förvaltningslagsutredningens förslag har remissbehandlats, och arbete pågår enligt regeringen med en lagrådsremiss om en ny förvaltningslag där frågan som tillkännagivandet avser kommer att ingå. Liksom tidigare framhålls att lagstiftningsärendet är omfattande och komplext och att det för närvarande övervägs om det finns behov av kompletterande beredningsunderlag. Avsikten är att en proposition ska kunna överlämnas till riksdagen under riksmötet 2015/16.

I fråga om tillkännagivandet om *evenemangslista* (bet. 2011/12:KU16 mom. 1, rskr. 224) framgår av skrivelsen att Myndigheten för radio och tv i november 2013 redovisade sitt regeringsuppdrag om att analysera och föreslå hur en evenemangslista kan utformas. Förslaget har remissbehandlats, och regeringen uppger i årets skrivelse att den i budgetpropositionen för 2015 har redogjort för ärendets beredning hittills (se rskr. 2013/14:230 nedan). När det gäller tillkännagivandet om *annonser i radio och tv* (bet. 2011/12:KU16 mom. 2, rskr. 224) anges att regeringen i december 2013 gav Myndigheten för radio och tv i uppdrag att göra en utvärdering av effekterna av den ändring i

radio- och tv-lagen (2010:696) som genomfördes 2008. Uppdraget redovisades den 1 december 2014. Regeringen avser att återkomma till riksdagen i budgetpropositionen för 2016.

När det gäller tillkännagivandet om *snabbare omval* (bet. 2012/13:KU13, rskr. 140) uppger regeringen, liksom föregående år, att den för närvarande överväger formerna för en utredning av de frågor som riksdagen gett regeringen till känna att utreda. En sådan ändring av förfarandet vid omval som tillkännagivandet rymmer förutsätter bl.a. att ändringar i 3 kap. 4 § regeringsformen övervägs. Ändringar i grundlagen kan genomföras tidigast i anslutning till 2018 års riksdagsval. Regeringen överväger att under riksmötet 2014/15 tillsätta en utredning med uppdrag att utreda förutsättningarna för ett snabbare genomförande av omval och en författningsreglerad tidsfrist för genomförande av omval.

När det gäller tillkännagivandena om *regionalt utvecklingsansvar i Västmanlands, Västernorrlands och Norrbottens län* (bet. 2013/14:KU30 mom. 2 a och b, rskr. 158) framgår av regeringens skrivelse att statsministern i regeringsförklaringen 2014 uttalade att de landsting som så önskar ska få bilda regioner. Landstinget i Västernorrlands län har lämnat in en ny ansökan. Regeringen uppger att den avser att behandla ansökan och att den inväntar ansökningar från de övriga aktuella länen. Även i fråga om tillkännagivandet om en *helselösning av regionfrågan* (bet. 2013/14:KU30 mom. 4, rskr. 158) hänvisas till att statsministern i regeringsförklaringen 2014 uttalade att de landsting som så önskar ska få bilda regioner. Ärendet bereds enligt skrivelsen inom Regeringskansliet.

I fråga om tillkännagivandet om *definitionen av en bidragsgivares identitet* (bet. 2013/14:KU35 mom. 4, rskr. 163) framgår av skrivelsen att regeringen den 19 juni 2014 tillsatte en parlamentariskt sammansatt kommitté (dir. 2014:90), vars uppdrag omfattar bl.a. det som tillkännagivandet avser. Kommittén, som antagit namnet Kommittén om insyn i finansieringen av partier, har inlett sitt arbete. Uppdraget ska redovisas senast den 30 april 2016.

När det gäller tillkännagivandet om en *evenemangslista* (bet. 2013/14:KU28 mom. 1, rskr. 230) framgår, liksom i redogörelsen för regeringens behandling av ett tidigare tillkännagivande i frågan (se rskr. 2011/12:224 ovan), att det förslag till hur en evenemangslista kan utformas som lämnades av Myndigheten för radio och tv i november 2013 har remissbehandlats. Vidare uppges att regeringen har redogjort för ärendets beredning hittills i budgetpropositionen för 2015 (utg.omr. 17 s. 45) och att den avser att återkomma till riksdagen i budgetpropositionen för 2016.

I fråga om tillkännagivandet om *presstödet och Presstödsnämnden* (bet. 2014/15:KU1 mom. 5, rskr. 56) framgår av skrivelsen att regeringen avser att återkomma till riksdagen i frågorna under 2015.

Slutbehandlade riksdagsskrivelser

De riksdagsskrivelser på konstitutionsutskottets område som omfattar slutbehandlade tillkännagivanden avser ett tillkännagivande om *Riksrevisionens styrelsens framställning om sammanslagningar av myndigheter* (bet. 2010/11:KU8, rskr. 154–156). Regeringen har tidigare redovisat att den i budgetpropositionerna för 2012 och 2013 i anslutning till respektive myndighetsavsnitt redovisat bl.a. vilka åtgärder som har vidtagits med anledning av Riksrevisionens granskningsrapport (RiR 2010:3) om enmyndighetsreformerna vid Försäkringskassan, Skatteverket och Åklagarmyndigheten samt riksdagens tillkännagivande på samma område. Regeringen angav i skrivelse 2012/13:75 att den därmed ansåg tillkännagivandet som slutbehandlat. Riksdagen uppmärksammade dock regeringen på att det var angeläget att riksdagen fick en samlad redovisning av det som framkommit (bet. 2012/13:KU21, rskr. 2012/13:294). Av årets skrivelse framgår att regeringen den 6 mars 2014 beslutade skrivelsen Regeringens förvaltningspolitik (skr. 2013/14:155), där den samlade bild som riksdagen efterlyst redovisas.

Yttranden från andra utskott

Skatteutskottets yttrande

Skatteutskottet noterar i sitt yttrande (2014/15:SkU5y) att tio tillkännagivanden redovisas som ej slutbehandlade i årets skrivelse, vilket är en ökning jämfört med föregående års skrivelse. Utskottet konstaterar också att samtliga sju ärenden som utskottet uppmärksammade i sitt yttrande till konstitutionsutskottet 2014 (yttr. 2013/14:SkU6y) fortfarande inte är slutbehandlade. Utskottet anser att regeringens skrivelse i allt väsentligt ger en rättvisande bild av hur riksdagens skrivelser inom utskottets beredningsområde har behandlats men framhåller att det är angeläget att riksdagens skrivelser behandlas med nödvändig skyndsamhet och att det är önskvärt att regeringen så långt som möjligt försöker ange när ett ärende som är under behandling kan tänkas vara avslutat.

När det gäller flertalet av de ej slutbehandlade tillkännagivanden som skatteutskottet behandlar i sitt yttrande redogörs för redovisningen i regeringens skrivelse utan ytterligare kommentar från utskottet. Det gäller tillkännagivandena om *avskaffande av reklamskatten* (bet. 2001/02:SkU20, rskr. 201), om *F-skatt* (bet. 2011/12:SkU17 mom. 2, rskr. 163), om *Öresundsavtalet* (bet. 2011/12:SkU13 mom. 16 [res. 15], rskr. 170), om *att regeringen bör redovisa noggranna överväganden i fråga om inskränkningar av meddelarfriheten och sekretessbestämmelsers utformning* (bet. 2012/13:SkU8 mom. c, rskr. 76 och 77) och om *byggbranschen* (bet. 2012/13:SkU14 mom. 2, rskr. 143).

I fråga om tillkännagivandet om *införande av tonnageskatt* (bet. 2006/07:SkU11 mom. 2, rskr. 115) betonar utskottet liksom tidigare att det finns en samstämmighet i riksdagen om att det är angeläget att frågan snart får en lösning. Utskottet noterar att regeringen i den nu aktuella skrivelsen anger

att Utredningen om tonnageskatt och andra stöd för sjöfartsnäringen överlämnade sitt betänkande Ett svenskt tonnageskattesystem (SOU 2015:4) den 6 februari 2015 och att betänkandet för närvarande är på remiss. Utskottet ser positivt på att regeringen nu har utrett förutsättningarna för att införa tonnageskatt och förutsätter att beredningen av frågan fortgår utan dröjsmål.

I fråga om tillkännagivandet om *utländska näringsidkare som saknar fast driftsställe i Sverige* (bet. 2012/13:SkU32 mom. 2, rskr. 241) noterar utskottet vad regeringen anför om att Skatteverket haft i uppdrag att bl.a. göra en fördjupad analys och presentera ett bredare underlag för sitt förslag att näringsidkare ska omfattas av kravet på kassaregister trots att inkomsten från den aktuella försäljningen inte härrör från ett fast driftsställe i Sverige. Utskottet konstaterar att Skatteverket redovisade sitt uppdrag till Finansdepartementet den 16 februari 2015 och anser att den fortsatta beredningen av denna fråga bör avvaktas.

När det gäller tillkännagivandet om *uppföljning av förslaget om ändrade 3:12-regler* (bet. 2013/14:FiU1 mom. 8, rskr. 56) noterar utskottet att regeringen anger att den i januari 2015 gav Utredningen om översyn av beskattningen vid ägarskiftet i fåmansföretag (Fi 2014:06) i uppdrag att se över 3:12-reglerna i syfte att begränsa möjligheterna till inkomstomvandling. Utredningen ska redovisa sitt uppdrag senast den 1 september 2016. Utskottet förutsätter att regeringen fortsätter beredningen av tillkännagivandet i enlighet med vad som anges i skrivelsen.

I fråga om tillkännagivandet om *förbudet mot dubbla förfaranden* (bet. 2013/14:SkU20 mom. 12, rskr. 169), varigenom riksdagen har tillkännagett för regeringen som sin mening att det är viktigt att en lagändring som stärker rättssäkerheten och undanröjer konflikten med Europakonventionen och EU:s rättighetsstadga genomförs så snart som möjligt, noterar utskottet att regeringen har remitterat ett utkast till en lagrådsremiss och att regeringen har för avsikt att lämna en proposition till riksdagen i juni 2015. Utskottet förutsätter att regeringen fortsätter beredningen av tillkännagivandet i enlighet med vad som anges i skrivelsen.

Avslutningsvis uppmärksammar utskottet tillkännagivandet om *att regeringen ska återkomma med de ytterligare förändringar i skatte- och avgiftsreglerna som överensstämmer med allianspartiernas beräkning av statsbudgetens inkomster för 2015 i motion 2014/15:3002* (bet. 2014/15:FiU1 mom. 2, res. 3 e, punkten d, rskr. 29). Utskottet noterar i fråga om den del av tillkännagivandet som avser slopande av reglerna om gruppregistrering i mervärdeskattelagen att regeringen i vårändringsbudgeten för 2015 (prop. 2014/15:99 avsnitt 5.7) gjorde bedömningen att möjligheten till gruppregistrering bör behållas.

Försvarsutskottets yttrande

I försvarsutskottets yttrande (2014/15:FöU2y) noteras att regeringen bedömer riksdagsskrivelsen om *verksamheten vid Karlskronavarvet* (bet.

2013/14:FiU21 mom. 3 a och b, rskr. 317) som slutbehandlad. Utskottet konstaterar att regeringen i skrivelsen hänvisar till sin redovisning för riksdagen i budgetpropositionen för 2015, där det framgår att avtalet inte får några budgetära konsekvenser för staten i dagsläget. Utskottet konstaterar vidare att regeringen anger i budgetpropositionen att den avser att återkomma till riksdagen om avtalet i ett senare skede åberopas för att i framtiden kompensera Saab AB för eventuella miljöskadestnader.

I utskottets ställningstagande konstateras att regeringen antingen har vidtagit åtgärder eller påbörjat beredning med anledning av de tillkännagivanden inom utskottets område som ännu inte slutbehandlats, vilket utskottet är positivt till.

När det gäller redovisningen av enskilda tillkännagivanden noterar utskottet särskilt vad som anges i skrivelsen om behandlingen av tillkännagivandet om en översyn av rekryteringen till *deltidsbrandmän* (bet. 2010/11:FöU2 mom. 9, rskr. 213). Regeringen uppger i sin redogörelse att den avser att lägga skrivelsen till handlingarna. Försvarsutskottet anför att det redan i sitt yttrande till konstitutionsutskottet 2014 underströk vikten av att regeringen framöver vidtar de beredningsåtgärder som svarar mot riksdagens tillkännagivande (2013/14:FöU2y) och att det i dag inte har någon annan uppfattning. Utskottet framhåller vidare, som även regeringen anför i skrivelsen, att en del av frågorna om deltidbrandmän har samband med allmänna villkor för ersättning i arbetslöshetsförsäkringen och arbetslöshetsersättningen för deltidarbetslösa. I utskottets yttrande 2014 uppmärksammades regeringen på att det aktuella tillkännagivandet ännu inte hade utmynnat i något uppdrag till Kommittén om hållbara försäkringar vid sjukdom och arbetslöshet (dir. 2010:48 och 2012:90). Enligt utskottet är det angeläget att regeringen redovisar samtliga nödvändiga beredningsåtgärder för riksdagen. Kommitténs slutbetänkande Mer trygghet och bättre försäkring (SOU 2015:21) är på remiss t.o.m. den 17 augusti 2015, och utskottet framhåller att Regeringskansliets beredning skulle kunna leda till förslag som påverkar förutsättningarna för rekrytering av deltidbrandmän. Utskottet förväntar sig att regeringen framöver vidtar de beredningsåtgärder som behövs och sedan redovisar dem för riksdagen.

När det gäller tillkännagivandet om förbättrad *styrning, uppföljning och samverkan* i fråga om Försvarmaktens stöd till samhället vid kriser (bet. 2011/12:FöU2 mom. 2, rskr. 131) anser utskottet att det är positivt att regeringen redovisar en förbättrad återrapportering och uppföljning inom området. Utskottet noterar vidare att regeringen redovisar att frågan är slutbehandlad och vill understryka att tillkännagivandet även tar sikte på förbättrad styrning. Utskottet vill därför understryka vikten av att regeringen även framöver vidtar de beredningsåtgärder som svarar mot riksdagens krav.

Socialutskottets yttrande

I ett protokollsutdrag noterar socialutskottet att regeringen när det gäller riksdagsskrivelse 2013/14:325 med anledning av utskottets betänkande Åtgärder

för att stärka barnets rättigheter och uppväxtvillkor (bet. 2013/14:SoU23) anger att moment 6 behandlas i stället för moment 7. Utskottet uppger att Socialdepartementet har uppmärksammat på detta och att utskottet inte har något ytterligare att anföra om skrivelse 2014/15:75.

Trafikutskottets yttrande

Trafikutskottet framhåller i sitt yttrande (2014/15:TU3y) att regeringens redogörelse i allt väsentligt är korrekt och ger en rättvisande bild av hur riksdagens skrivelser inom utskottets område har behandlats.

Utskottet konstaterar att av de tolv riksdagsskrivelser som inte var slutbehandlade inför förra riksmötet redovisar regeringen att sju nu är slutbehandlade. Utskottet noterar också att den äldsta ännu inte slutbehandlade riksdagskrivelsen inom utskottets område är från riksmötet 2004/05. Skrivelsen rör ett tillkännagivande om *kompetensbevis och hastighetsbegränsning avseende fritidsbåtar* och redovisas i avsnittet om generella iakttagelser ovan. Det är enligt trafikutskottets mening angeläget att riksdagens skrivelser behandlas med den skyndsamhet som krävs och att de handläggs samvetsgrant. Utskottet framför även att det är önskvärt att regeringen så långt som möjligt försöker ange när ett ärende som är under behandling kan tänkas vara avslutat.

Enligt utskottets uppfattning har regeringen på ett tillfredsställande sätt redogjort för behandlingen av flertalet avslutade ärenden. I vissa fall kan dock utskottet konstatera att redovisningen är tämligen summarisk, t.ex. när det gäller tillkännagivandet om *kommunal medfinansiering* (bet. 2013/14:TU20 mom. 4, rskr. 374), som redovisas som slutbehandlat med hänvisning till att regeringen i budgetpropositionen för 2015 redovisat att man för närvarande inte ser behov av att vidta några ytterligare åtgärder inom det aktuella området. Utskottet konstaterar att detsamma gäller även för några av de tillkännagivanden, huvudsakligen från riksmötet 2013/14, som fortfarande är under beredning.

Särskilt anmärkningsvärd är dock enligt utskottet regeringens redovisning av behandlingen av tillkännagivandet om tillsättandet av en *förhandlingsperson för avveckling av citynära flygplatser* (bet. 2014/15:TU1 mom. 4, rskr. 86). Utskottet finner det helt oacceptabelt att regeringens besked i denna angelägna fråga inskränker sig till att ärendet är under beredning. I yttrandet framhålls att avsaknaden av någon närmare redovisning av vidtagna eller planerade åtgärder innebär ett helt intetsägande besked från regeringens sida. Enligt utskottet är detta mycket otillfredsställande inte minst mot bakgrund av att frågan om Bromma flygplats är av central betydelse för människor och företag i hela Sverige. Utskottet förväntar sig tydliga besked om vilka åtgärder som regeringen avser att vidta för att tillmötesgå riksdagens tillkännagivande. Vidare påminner utskottet om att riksdagens starka åsikt i denna fråga underströks på nytt genom det nya tillkännagivande som beslutades i mars 2015 om att regeringen tydligt ska ta ställning och agera för att Bromma flygplats inte bör läggas ned (bet. 2014/15:TU7 mom. 3, rskr. 144).

Utskottet noterar avslutningsvis att det förekommer mer omfattande tillkännagivanden som innehåller olika delmoment, t.ex. tillkännagivandet om *it och miljön* (bet. 2013/14:TU7 mom. 9, rskr. 168) och förutsätter att regeringens behandling av tillkännagivanden beaktar samtliga sådana eventuella delmoment.

I yttrandet finns en avvikande mening (S, MP, V) om behandlingen av riksdagens tillkännagivande om förhandlingsperson för avveckling av citynära flygplatser. Ledamöterna påminner om att riksdagen inte kan bestämma på vilket sätt regeringen ska utforma sina redovisningar och vill understryka att regeringens redovisning att ärendet bereds formellt sett är helt korrekt. I sammanhanget vill de vidare klargöra att regeringen inte har tillsatt någon förhandlingsperson för att avveckla Bromma flygplats utan har utsett en samordnare som på regeringens uppdrag ska utreda förutsättningarna för att ersätta dagens trafik till och från Bromma med i första hand Arlanda. Ledamöterna anför att statsrådet Anna Johansson tydligt betonade detta i samband med riksdagens frågestund den 15 januari 2015 och att det är tydligt sagt att någon nedläggning av Bromma inte är aktuell om man inte kan ersätta trafiken där med trafik på andra platser i närområdet.

Näringsutskottets yttrande

Av ett protokollsutdrag från näringsutskottet framgår att utskottet inte har något att invända mot regeringens redogörelse i skrivelsen i de delar som rör näringsutskottets beredningsområde. Utskottet vill dock påminna om betydelsen av att regeringen gör ansträngningar för att undvika onödig tidsåtgång när det gäller att hörsamma riksdagens tillkännagivanden. Om det trots detta skulle dra ut på tiden är det enligt utskottet angeläget att regeringen lämnar fullgod information i redogörelsen om orsakerna till fördröjningen. För näringsutskottets del uppges detta gälla särskilt tillkännagivandena om *granskning av effekter* av de olika klimat- och energipolitiska styrmedlen för den internationellt konkurrensutsatta elintensiva industrin (bet. 2008/09:NU8 mom. 3, rskr. 42) och om *utvärdering* av lagstiftningen för civilrättsliga sanktioner på immaterialrättens område (bet. 2008/09:NU11 mom. 8, rskr. 176).

Tidigare behandling

När det gäller regeringens behandling av riksdagens tillkännagivanden har konstitutionsutskottet framhållit att utgångspunkten, i enlighet med den konstitutionella praxis som vuxit fram, bör vara att regeringen tillgodoser ett tillkännagivande. Om regeringen inte delar riksdagens mening i en fråga och inte har för avsikt att tillgodose riksdagens önskemål bör den underrätta riksdagen om detta inom den tidsgräns – när sådan anges – som angetts i tillkännagivandet. Även skälen till att regeringen inte har tillgodosett tillkännagivandet bör då redovisas (se t.ex. bet. 2011/12:KU21).

Konstitutionsutskottet har vidare vid flera tillfällen, senast i juni 2014, understrukit vikten av att regeringen gör ansträngningar för att undvika onödig

tidsutdräkt i behandlingen av riksdagens tillkännagivanden. I sammanhanget har utskottet också framhållit vikten av att regeringen särskilt vid längre tidsutdräkter lämnar fullgod information om orsakerna till fördröjningen (se t.ex. bet. 2003/04:KU21, bet. 2008/09:KU21, bet. 2010/11:KU21, bet. 2011/12:KU21 och bet. 2013/14:KU21). Utskottet har vidare betonat dels att stor tidsåtgång skapar en osäkerhet som ofta leder till att ämnet för tillkännagivandet kommer upp på nytt i olika sammanhang i riksdagen, dels att det är angeläget att en åtgärd som aviseras till en viss tidpunkt verkligen vidtas och inte gång på gång skjuts upp (bet. 2007/08:KU21 och bet. 2011/12:KU21). Våren 2012 konstaterade konstitutionsutskottet på sitt eget område bl.a. att ett tillkännagivande som gällde upphovsrätten och offentlighetsprincipen efter mer än tolv år ännu inte hade slutbehandlats och att den senast redovisade beredningsåtgärden låg flera år tillbaka i tiden. Utskottet föreslog att riksdagen skulle tillkännage för regeringen som sin mening att regeringen skulle återkomma till riksdagen i frågan under 2012. Vidare föreslog utskottet utifrån sina iakttagelser ett mer generellt tillkännagivande till regeringen om vikten av att beredningsåtgärder med anledning av ett tillkännagivande från riksdagen påbörjas så snart som möjligt. Riksdagen beslutade i enlighet med utskottets förslag (rskr. 2011/12:269–271).

Utskottet har även uttalat sig om vissa generella tidsgränser för slutbehandling av tillkännagivanden. Inom ramen för utskottets beredning av regeringens skrivelse 75 våren 2006 gjordes inom utskottets kansli en genomgång av riksdagens tillkännagivanden till regeringen sedan 1975. Mot bakgrund av de iakttagelser som gjordes i samband med beredningen av skrivelsen och uppföljnings- och utvärderingsarbetet anförde utskottet att det inte kan bortses ifrån att tillkännagivanden ibland kan vara av sådan karaktär att de kräver ett omfattande och långvarigt utredningsarbete, men att det ändå borde höra till undantagen att tillkännagivanden inte kan slutredovisas inom två till tre år (bet. 2005/06:KU34). Våren 2010 framhöll utskottet bl.a. att elva år inte kan anses vara en acceptabel tidsåtgång för behandlingen av ett tillkännagivande, i synnerhet om regeringen samtidigt brister i information till riksdagen om ärendets beredning. Om det finns omständigheter som hindrar ett genomförande ska regeringen redovisa skälen för sin bedömning (bet. 2009/10:KU21). Senare har utskottet betonat – med hänvisning till tillkännagivanden som inte slutbehandlats inom elva år – att handläggningstiden för slutbehandlingen av ett enskilt tillkännagivande är beroende av dess innehåll och de beredningsåtgärder som förutsätts för slutbehandlingen (bet. 2012/13:KU21 och bet. 2013/14:KU21).

Under en följd av år har utskottet konstaterat att regeringens redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser har förbättrats och förutsatt att redogörelsens kvalitet kommer att behållas i kommande redogörelser (se t.ex. bet. 2010/11:KU21, bet. 2011/12:KU21, bet. 2012/13:KU21 och bet. 2013/14:KU21). Samtidigt har utskottet pekat på att det finns utrymme för förbättringar, bl.a. i fråga om information om vilka åtgärder som planeras och om bedömningar av när riksdagsskrivelser kan antas bli slutbehandlade (se

t.ex. bet. 2006/07:KU17 och bet. 2010/11:KU21) samt i fråga om utförligheten i regeringens redovisningar av orsaker till dröjsmål i beredningsåtgärder och av regeringens slutsatser och genomförda åtgärder vid slutbehandling av tillkännagivanden (bet. 2012/13:KU21). Våren 2014 anförde utskottet att det vore värdefullt för riksdagens arbete om det framgick tydligt av redovisningen av regeringens åtgärder, i t.ex. en proposition eller ett utredningsdirektiv, att dessa åtgärder berör ett tillkännagivande eller om en viss åtgärd enligt regeringen innebär att ett tillkännagivande slutbehandlas (bet. 2013/14:KU21).

I fråga om fullständigheten och korrektheten i regeringens redogörelse till riksdagen har utskottet bl.a. framhållit vikten av att en riksdagsskrivelse inte redovisas som slutbehandlad utan att samtliga delar av tillkännagivandet redovisas (bet. 2006/07:KU17). Vid 2010 års behandling av regeringens redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser till regeringen framhöll konstitutionsutskottet den betydelse regeringens rapportering om huruvida riksdagsskrivelser är slutbehandlade eller inte och om de beredningsåtgärder som genomförts eller planeras har för att riksdagen ska kunna avgöra om regeringen genomfört de beslut som riksdagen fattat (bet. 2009/10:KU21). Vidare har utskottet understrukt vikten av att redovisningen i regeringens redogörelse är omsorgsfull och rättvisande. De redovisade åtgärderna bör svara mot de krav som ställs i de tillkännagivanden som avses, och utskotten ska kunna utgå från att de redovisade uppgifterna är korrekta utan att behöva göra vidare efterforskningar (se t.ex. bet. 2004/05:KU24 och bet. 2010/11:KU21).

Utskottet har även vid några tillfällen konstaterat att uppgifter om tillkännagivanden saknats i regeringens redogörelse och har då betonat vikten av att regeringen nogsamt behandlar samtliga riksdagsbeslut som har meddelats till regeringen genom riksdagsskrivelser, och förutsatt att brister i Regeringskansliets rutiner åtgärdas i syfte att förhindra att det inträffade upprepas (bet. 2008/09:KU21, bet. 2010/11:KU21 och bet. 2012/13:KU21). Våren 2014 såg sig utskottet tvingat att konstatera – mot bakgrund av att ett tillkännagivande på utbildningsutskottets område saknades i regeringens redogörelse – att det inte hör till de synnerliga undantagsfallen att tillkännagivanden saknas i regeringens redogörelser, trots upprepade påpekanden sedan våren 2009 om hur viktigt det är att åtgärda brister i Regeringskansliets rutiner för att förhindra detta (bet. 2013/14:KU21). Utskottet menade att detta var uppseendeväckande och förutsatte att regeringen vidtar nödvändiga åtgärder för att säkra att dess redogörelse uppfyller de krav på att vara korrekt, vederhäftig och kontrollerad som följer på regeringsformens objektivitetsprincip.

Förstärkt granskning av regeringens redogörelse

Vid 2010 års behandling av regeringens redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser till regeringen (skr. 2009/10:75) framhöll konstitutionsutskottet att regeringens rapportering om huruvida riksdagsskrivelser är slutbehandlade eller inte och om de beredningsåtgärder som genomförts eller planeras har stor betydelse för att riksdagen ska kunna avgöra om regeringen har

genomfört de beslut som riksdagen fattat (bet. 2009/10:KU21 s. 23). Utskottet uttalade då sin avsikt att hädanefter förstärka sin granskning av redogörelsen. Av tidigare uppföljnings- och utvärderingsprojekt som utskottet har genomfört framgår att riksdagens tillkännagivanden är av särskilt intresse (bet. 2005/06:KU34). Även regeringen har under lång tid framhållit att dess åtgärder med anledning av riksdagens tillkännagivanden tilldrar sig ett särskilt intresse vid utvärderingen och uppföljningen av riksdagens beslut (skr. 2014/15:75 s. 3). Mot denna bakgrund redogör utskottet i det följande för sin förstärkta granskning av innehållet i regeringens redogörelse i den aktuella skrivelsen (skr. 2014/15:75) och tidigare skrivelser. Granskningen fokuserar särskilt på regeringens behandling av riksdagens tillkännagivanden.

Tidigare granskning av riksdagens tillkännagivanden

Ordningen med tillkännagivanden var föremål för ett omfattande uppföljnings- och utvärderingsarbete av konstitutionsutskottet under våren 2006. Arbetet redovisades i en promemoria (bet. 2005/06:KU34 bil. 7) som sammanfattas i det följande.

I promemorian görs en genomgång av riksdagens tillkännagivanden till regeringen under tre tidsperioder sedan regeringsformen trädde i kraft (1975–1979/80, 1988/89–1992/93 och 2000/01–2004/05). En märkbar nedgång i antalet tillkännagivanden kan noteras under denna tid, från ca 1 300 under perioden 1975–1979/80 till färre än 400 under perioden 2000/01–2004/05. Som tänkbara bidragande orsaker till denna nedgång anges dels att de socialdemokratiska regeringsförslagen under den senare delen av den studerade perioden förbereddes i samråd med samarbetspartierna Vänsterpartiet och Miljöpartiet, dels att den reformerade budgetprocessen inneburit att riksdagen genom ett enda beslut fastställer utgiftsramar och utgiftstak, vilket enligt utvärderingen förefaller ha minskat oppositionspartiernas möjligheter att söka majoriteter för sina förslag. Vidare diskuteras i promemorian om det har skett en attitydförändring bland riksdagsledamöterna.

Trots det minskade antalet tillkännagivanden under den sista perioden i uppföljningen konstaterade konstitutionsutskottet att tillkännagivandena inte åtgärdades snabbare av regeringen än tidigare. Tvärtom tycktes de genomsnittliga handläggningstiderna ha förlängts. Samtidigt hade andelen propositioner som åberopats som åtgärd med anledning av tillkännagivanden tydligt ökat. Detta skulle enligt utskottet möjligen kunna tyda på att tillkännagivandena under den aktuella perioden hade varit av en annan och mer krävande karaktär än tidigare.

Av promemorian framgår vidare att regeringens redogörelser för behandlingen av riksdagens skrivelser hade förbättrats avsevärt med åren. Under den första tidsperioden (1975–1979/80) var redovisningarna i allmänhet mycket knapphändiga. Successivt och i takt med att riksdagens utskott tagit upp behovet av förbättringar i skilda avseenden hade redovisningarna blivit mer lättillgängliga och även utförligare.

Av promemorian framgår även att det dock inte alltid gick att direkt utläsa av redogörelserna om tillkännagivandena följts delvis eller helt. I stor utsträckning hänvisade regeringen till att frågan behandlas i propositioner, utan att ange om tillkännagivandet därmed tillgodoses eller inte. För det stora flertalet tillkännagivanden föreföll emellertid regeringen ha följt riksdagens tillkännagivanden även om det många gånger hade dragit ut på tiden. Det var dock inte ovanligt att det framgick direkt av redogörelsen att regeringen inte avsåg att följa ett tillkännagivande.

Grundlagsutredningen

Bland annat mot bakgrund av att riksdagens möjlighet att besluta om tillkännagivanden inte kommer till uttryck i regeringsformen (där begreppet tillkännagivande inte nämns) och att denna möjlighet utgör en viktig funktion för riksdagen diskuterade Grundlagsutredningen (SOU 2008:125) behovet av att i någon form reglera användningen av tillkännagivanden. Utredningens bedömning var att riksdagens möjlighet att besluta om tillkännagivanden till regeringen inte borde regleras i regeringsformen (s. 304 f.). Utredningen konstaterade att regeringen inte har någon konstitutionell skyldighet att följa ett tillkännagivande från riksdagen, men att riksdagen har möjlighet att utnyttja sin normgivningsmakt eller finansmakt för att åstadkomma det resultat som tillkännagivandet syftar till, om regeringen inte följer ett tillkännagivande. Ytterst har även riksdagen möjlighet att lämna in en misstroendeförklaring mot regeringen.

Utredningen påpekade även att den konstitutionella praxis som vuxit fram innebär att utgångspunkten bör vara att regeringen tillgodoser ett tillkännagivande. Om regeringen emellertid inte delar riksdagens mening i en fråga och inte har för avsikt att tillgodose riksdagens önskemål, bör den underrätta riksdagen om detta inom den tidsgräns som angetts i tillkännagivandet. Även skälen till att regeringen inte har tillgodosett tillkännagivandet bör redovisas. Vidare konstaterade utredningen att ordningen i allt väsentligt fungerade väl och att det dessutom inte kunde uteslutas att praxis kunde komma att utvecklas ytterligare, något som skulle kunna försvåras med en grundlagsreglering.

Översyn av riksdagsordningen

Riksdagsstyrelsen beslutade den 26 september 2012 att tillkalla en parlamentarisk kommitté med uppdrag att se över riksdagsordningen. Den 28 augusti 2013 överlämnade kommittén sitt slutbetänkande (2012/13:URF3) till riksdagsstyrelsen. Inom ramen för kommitténs arbete analyserades bl.a. den konstitutionella betydelsen av riksdagens tillkännagivanden. I fråga om den konstitutionella praxisen för tillkännagivanden ansåg kommittén att det inte fanns skäl att göra några nya uttalanden utan hänvisade till Grundlagsutredningens slutsats att tillkännagivanden inte bör regleras (s. 171). Kommittén konstaterade emellertid att regeringens skrivelse med redogörelse för behandlingen av

riksdagens skrivelser till regeringen har kommit att få en viktig roll i uppföljningen av riksdagens beslut och menade att det därmed vore rimligt att regeringens skyldighet att årligen lämna denna skrivelse regleras i riksdagsordningen. I syfte att förtydliga för riksdagen när regeringen anser att ett tillkännagivande är behandlat påpekade kommittén vidare att det vore värdefullt för riksdagens arbete om det tydligt framgår av den aktuella propositionen vilket tillkännagivande som ger anledning till redovisningen (s. 174).

I riksdagsstyrelsens framställning med förslag till en ny riksdagsordning (framst. 2013/14:RS3) framgår att riksdagsstyrelsen i denna del gjort samma bedömning som kommittén (s. 139 f.). Konstitutionsutskottet behandlade framställningen våren 2014 och ställde sig i huvudsak bakom dess överväganden och förslag (bet. 2013/14:KU46). Utskottet föreslog dock vissa ändringar i framställningens förslag till ny riksdagsordning och lämnade därför ett eget förslag till ny riksdagsordning. Enligt förslaget, som bifölls av kammaren den 17 juni 2014 (rskr. 2013/14:351–352), infördes bestämmelser i riksdagsordningen om att regeringen respektive riksdagsstyrelsen varje år i en skrivelse respektive en redogörelse till riksdagen ska redovisa vilka åtgärder som har vidtagits med anledning av de riksdagsskrivelser som överlämnats till regeringen respektive styrelsen.

Behandling av riksdagsskrivelserna under perioden 1991/92–2014/15

I tabell 2 nedan redogörs för antalet riksdagsskrivelser och antalet och andelen ej slutbehandlade riksdagsskrivelser i regeringens skrivelser under perioden 1991/92–2014/15. Av tabellen framgår att andelen ej slutbehandlade riksdagsskrivelser som redovisas i de fem senaste skrivelserna från regeringen har pendlat mellan 23 procent och 37 procent. Den andel på 34 procent som redovisas i årets skrivelse är den näst högsta noteringen under den senaste femårsperioden och är, liksom föregående år, något högre än året innan. Sett i ett längre perspektiv är dock en andel på ca 35 procent snarast att betrakta som normen och andelar under 30 procent eller över 40 procent som avvikande.

Vidare kan noteras att antalet riksdagsskrivelser redovisade i regeringens årliga skrivelser har minskat något sedan början av 1990-talet, för att sedan riksmötet 2000/01 med enstaka undantag stabilisera sig kring drygt 400 stycken. Undantagen är antalet riksdagsskrivelser som redovisades i skrivelse 2007/08:75 (som huvudsakligen avser riksdagsskrivelser från riksmötet 2006/07), skrivelse 2011/12:75 (som huvudsakligen avser riksdagsskrivelser från riksmötet 2010/11) och skrivelse 2013/14:75 (som huvudsakligen avser riksdagsskrivelser från riksmötet 2012/13), där antalet uppgick till 391, 349 respektive 393 stycken.

Tabell 2 Antal redovisade samt antal och andel ej slutbehandlade riksdags-skrivelser (rskr.) i regeringens redogörelser 1991/92–2014/15

Regeringens redogörelse	Redovisade rskr. (antal)	Ej slutbehandlade rskr. (antal)	Ej slutbehandlade rskr. (andel)†
Skr. 1991/92:15	565	185	33
Skr. 1992/93:15	523	181	35
Skr. 1993/94:15	602	136	27
Skr. 1994/95:15	606	183	30
Skr. 1995/96:15	601	155	26
Skr. 1996/97:15	431	155	36
Skr. 1997/98:75	544	125	23
Skr. 1998/99:75	396	136	34
Skr. 1999/00:75	381	144	38
Skr. 2000/01:75	403	148	37
Skr. 2001/02:75	412	166	40
Skr. 2002/03:75	428	174	41
Skr. 2003/04:75	423	155	37
Skr. 2004/05:75	428	155	36
Skr. 2005/06:75	425	153	36
Skr. 2006/07:75	457	173	38
Skr. 2007/08:75	391	153	39
Skr. 2008/09:75	413	143	35
Skr. 2009/10:75	432	115	27
Skr. 2010/11:75	430	98	23
Skr. 2011/12:75	349	129	37
Skr. 2012/13:75	404	119	30
Skr. 2013/14:75	393	125	32
Skr. 2014/15:75	447	150	34

Källa: Konstitutionsutskottets kanslis genomgång av de skrivelser som anges i tabellen.

† Andelen uttrycks i procent.

Tidigare har nämnts att en tänkbar förklaring till de lägre noteringarna är att en ny regering som hade stöd av en riksdagsmajoritet tillträdde hösten 2006 (bet. 2011/12:KU21 s. 29). En annan delvis sammanhängande förklaring torde kunna vara att aktiviteten i riksdagen (och eventuellt i regeringen) är lägre under det första riksmötet i en mandatperiod (bet. 2012/13:KU21 s. 29). En sådan hypotes finner visst stöd i antalet propositioner och skrivelser som överlämnas till riksdagen, vilka följer samma trend. Riksdagsskrivelser följer huvudsakligen på riksdagsbeslut som kräver verkställighet, t.ex. utfärdande av lagar eller beslut om regleringsbrev, vilka normalt har sin grund i förslag från regeringen. Enligt det offentliga riksdagstrycket överlämnades endast 133 respektive 168 propositioner och skrivelser under riksmötena 2006/07 respektive 2010/11. Detta kan jämföras med t.ex. riksmötena 2008/09 och 2009/10, då regeringen

överlämnade 232 respektive 248 propositioner och skrivelser. Under alla omständigheter påverkar aktiviteten i riksdagen i hög grad antalet riksdagsskrivelser som överlämnas till regeringen.

Årets redovisning innebär att andelen ej slutbehandlade riksdagsskrivelser åter hamnar något över 30 procent. Liksom föregående år måste dock framhållas att variationen under de senaste fem riksmötena vad gäller andelen ej slutbehandlade riksdagsskrivelser är för stor för att någon klar och obruten trend ska kunna skönjas. I sammanhanget kan noteras att andelen ej slutbehandlade riksdagsskrivelser vid fem tillfällen under den 24-årsperiod som redovisas i tabell 2 ovan har varit under 30 procent, varav två inträffat de sista sex åren. Trots att andelen ej slutbehandlade riksdagsskrivelser ökat något de senaste två åren kan detta alltså inte anses vara utmärkande för en långsiktig trend.

Riksdagens tillkännagivanden 1995/96–2014/15

Utskottets granskning av regeringens redogörelser som lämnats under de senaste 20 åren, dvs. riksmötena 1995/96–2014/15, visar att såväl det totala antalet som antalet och andelen tillkännagivanden som slutbehandlats har minskat sett över hela den undersökta perioden (se tabell 3 nedan). Viss variation förekommer dock inom perioden, och i årets skrivelse har det totala antalet tillkännagivanden ökat jämfört med föregående år och är det högsta på sju år. Även antalet slutbehandlade tillkännagivanden uppvisar en svag ökning i årets skrivelse, men andelen har minskat ytterligare något – från 27 till 24 procent – jämfört med föregående år. Sett över hela den aktuella 20-årsperioden är den genomsnittliga andelen slutbehandlade tillkännagivanden i skrivelserna knappt 34 procent.

Av förra årets skrivelse framgick att andelen slutbehandlade tillkännagivanden hade minskat i jämförelse med närmast föregående år, samtidigt som den genomsnittliga tidsåtgången för slutbehandling av tillkännagivanden var oförändrad (cirka två och ett halvt år) och medianen för tidsåtgången ökade. Årets skrivelse visar, som konstaterats ovan, att andelen slutbehandlade tillkännagivanden har minskat ytterligare något, men även att den genomsnittliga tidsåtgången för slutbehandlade tillkännagivanden, liksom medianen för tidsåtgången, har minskat jämfört med föregående år. Den genomsnittliga tidsåtgången för slutbehandling av tillkännagivanden i årets skrivelse är knappt två år och den lägsta sedan 1998.

Redovisningen i tabell 3 antyder vidare en långsiktig trend med ökad genomsnittlig tidsåtgång för slutbehandling av tillkännagivanden t.o.m. 2011 års skrivelse. Genomsnittstiden gick från cirka ett och ett halvt år under perioden 1995–1998 och strax över två år under perioden 1999–2003 till cirka tre år under perioden 2004–2008. Åren 2009 och 2010 utgör avvikelser i sammanhanget då den genomsnittliga tidsåtgången för slutbehandling av tillkännagivanden låg på cirka fem till sex år. Därefter har en markant minskning skett,

och för den senaste fyraårsperioden 2011–2014 är den genomsnittliga tidsåtgången knappt två och ett halvt år. Med undantag för de skrivelser som regeringen lämnade 2009–2012 (även 2007 års skrivelse är ett grännsfall i sammanhanget) ligger den genomsnittliga tiden för slutbehandlingen av tillkännagivanden som redovisas i skrivelserna i tabellen ovan inom ramen för konstitutionsutskottets tidigare uttalande om att det borde höra till undantagen att tillkännagivanden inte kan slutredovisas inom två till tre år (bet. 2005/06:KU34 s. 19).

Tabell 3 Antal och andel slutbehandlade tillkännagivanden (tkg) och genomsnittlig tidsåtgång för slutbehandling 1995/96–2014/15

Regeringens redogörelse	Antal slutbehandlade tkg (<i>totala antalet</i>)	Andel slutbehandlade tkg†	Genomsnittlig tidsåtgång i dagar (<i>median</i>) ^a
Skr. 1995/96:15	157 (324)	48	403 (207)
Skr. 1996/97:15	86 (238)	36	467 (304)
Skr. 1997/98:75	165 (283) ^b	58	543 (359)
Skr. 1998/99:75	66 (189)	35	478 (193)
Skr. 1999/00:75	72 (208)	35	820 (393)
Skr. 2000/01:75	82 (221)	37	788 (472)
Skr. 2001/02:75	67 (232)	29	678 (468)
Skr. 2002/03:75	86 (267)	32	688 (314)
Skr. 2003/04:75	86 (247)	35	724 (449)
Skr. 2004/05:75	69 (216)	32	999 (793)
Skr. 2005/06:75	49 (196)	25	1 045 (1 008)
Skr. 2006/07:75	61 (240)	25	1 081 (560)
Skr. 2007/08:75	43 (185)	23	1 059 (705)
Skr. 2008/09:75	34 (145)	23	1 261 (1 015)
Skr. 2009/10:75	45 (121)	37	1 775 (1 696)
Skr. 2010/11:75	33 (98)	34	2 071 (1 759)
Skr. 2011/12:75	21 (125)	17	1 186 (449)
Skr. 2012/13:75	53 (155)	34	856 (446)
Skr. 2013/14:75	38 (141)	27	856 (668)
Skr. 2014/15:75	42 (176)	24	666 (481)

Källa: Konstitutionsutskottets kansli genomgång av de skrivelser som anges i tabellen. I de fall brister i redogörelsen för skrivelserna har upptäckts (t.ex. som en följd av felaktig redovisning av slutbehandling av vissa tillkännagivanden) har dessa rättats till i tabellen.

† Andelen uttrycks i procent.

^a Här anges både medelvärde och medianvärde (det sistnämnda inom parentes och kursiverat). Extrema värden som har stor inverkan på medelvärdet påverkar inte medianvärdet i samma utsträckning. Medianvärdet kompletterar därför den information som ges av medelvärdet när det gäller den genomsnittliga beredningstiden för de slutbehandlade tillkännagivandena. Beräkningarna av genomsnittlig tidsåtgång är utförda i Excel och grundar sig på programmets antagande om månader med 30 dagar (dvs. att ett kalenderår har 360 dagar).

^b Omfattningen av regeringens redogörelse under riksmötet 1997/98 – övergångsvis 18 månader – förklarar avvikelsen i antal och andel tillkännagivanden. Omfattningen bestämdes i samråd med konstitutionsutskottets kansli för att bättre stämma överens med de granskningsrutiner konstitutionsutskottet då hade börjat tillämpa och det statliga budgetårets nya förläggning.

De långa tiderna för slutbehandling under 2009 och 2010 förklaras bl.a. av att äldre tillkännagivanden slutbehandlades i högre utsträckning än tidigare under

dessa år, som redovisas i 2010 och 2011 års skrivelser. Flera av de äldre tillkännagivanden som slutbehandlades då var kopplade till frågeställningar som kan anses vara av mer krävande karaktär, t.ex. konstitutionella frågor. Dessa tillkännagivanden slutbehandlades genom Grundlagsutredningens (SOU 2008:125) och Yttrandefrihetskommitténs (SOU 2009:14) överväganden eller regeringens förslag till riksdagsbeslut med anledning av dessa utredningar (prop. 2009/10:80 och prop. 2009/10:81). Andra äldre tillkännagivanden som redovisades som slutbehandlade i 2010 och 2011 års skrivelser rörde utbildningsfrågor samt plan- och byggfrågor. Dessa slutbehandlades genom regeringens beslut om propositioner i omfattande lagärenden på dessa områden, t.ex. förslag till en ny skollag (prop. 2009/10:165) och en ny plan- och bygglag (prop. 2009/10:170).

Utskottets granskning av regeringens redogörelser innefattar även en kvantitativ mätning av de åtgärder genom vilka regeringen slutbehandlar riksdagens tillkännagivanden. Resultatet av granskningen i denna del redovisas i tabell 4 nedan. Tabellen redogör för andelen åtgärder från regeringen m.fl. som medfört att regeringen har redovisat riksdagsskrivelserna med tillkännagivanden som slutbehandlade. Granskningen innebär att endast den senast vidtagna åtgärden, som därmed innebär en slutbehandling, registreras som orsaken till slutbehandlingen. I många fall har flera åtgärder vidtagits för att slutbehandla ett tillkännagivande (t.ex. har flertalet av de propositioner som regeringen åberopar som skäl till en slutbehandling föregåtts av någon utredningsåtgärd, dvs. SOU eller Ds).

De kategorier som redovisas i tabellen är propositioner (Prop.), skrivelser (Skr.), genomförda utredningar (SOU/Ds), utredningsdirektiv (Dir.), regeringsbeslut om förordning eller ändring av förordning (För.), regeringsuppdrag till myndigheter inklusive ändring av regleringsbrev (Uppd.), övriga regeringsbeslut (Övr. reg.bes.) samt övriga åtgärder (Övr.). Övriga regeringsbeslut innebär t.ex. regeringsbeslut om avtal med intresseorganisationer eller förordnande av styrelseledamöter. Övriga åtgärder kan vara t.ex. myndighetsåtgärder och myndighetsbeslut (bl.a. utfärdande av allmänna råd eller föreskrifter), domstolsavgöranden och åtgärder från andra aktörer (riksdagsutskott eller EU-institutioner). I denna sistnämnda kategori ryms även fall när regeringen lagt skrivelsen till handlingarna. I kategorin utredningsdirektiv har även räknats in de tillfällen då regeringen beslutat att överlämna ärendet eller en kopia av riksdagsskrivelsen till en pågående utredning.

Redovisningen i tabell 4 antyder en trend med en svag ökning av andelen tillkännagivanden som slutbehandlas genom propositioner. Att det är fråga om en sådan trend stöds också av den redovisning som lämnades i konstitutionsutskottets uppföljnings- och utvärderingsarbete våren 2006 (bet. 2005/06:KU34 bil. 7, se ovan). Genomgången visade bl.a. att andelen slutredovisningar med hänvisning till propositioner var 18 procent under perioden 1975–1979/80 och 38 procent under perioden 1988/89–1992/93 (s. 117). Av redovisningen i tabell 4 kan utläsas att den genomsnittliga andelen tillkännagivanden som slutbehandlades genom en proposition var 42 procent under den

första femårsperioden i tidsserien, 48 procent under den andra, 55 procent under den tredje och 57 procent under den fjärde och senaste femårsperioden. En möjlig förklaring till denna ökning skulle kunna vara att fler tillkännagivanden ställer krav på att regeringen återkommer med förslag till riksdagen.

Propositioner kräver ofta ett omfattande och långvarigt utredningsarbete, och en viss samvariation kan utläsas i de övergripande trenderna när det gäller ökningen av andelen tillkännagivanden som slutbehandlats genom propositioner och ökningen av den genomsnittliga tidsåtgången för slutbehandling av tillkännagivanden. De minskade genomsnittstiderna under de senaste åren utgör emellertid noterbara undantag i sammanhanget. Det återstår att se om detta är avvikelser i en långsiktig trend eller ett trendbrott.

Tabell 4 Sista vidtagna åtgärd från regeringen m.fl. som lett till slutbehandling av tillkännagivanden, 1995/96–2014/15, andelar uttryckt i procent

Regeringens redogörelse	Prop.	Skr.	SOU/ Ds	Dir.	För.	Uppd.	Övr. reg.best.	Övr.
Skr. 1995/96:15	40	4	1	15	13	15	4	7
Skr. 1996/97:15	52	2	0	13	14	1	6	12
Skr. 1997/98:75	44	3	0	12	10	20	3	8
Skr. 1998/99:75	29	6	0	12	11	20	11	11
Skr. 1999/00:75	42	10	1	12	8	8	5	12
Skr. 2000/01:75	49	4	1	13	10	12	4	7
Skr. 2001/02:75	54	0	0	10	6	10	15	4
Skr. 2002/03:75	36	7	2	9	5	22	8	10
Skr. 2003/04:75	48	8	0	9	5	2	1	26
Skr. 2004/05:75	51	3	0	17	7	7	4	12
Skr. 2005/06:75	54	12	2	12	4	6	4	6
Skr. 2006/07:75	61	3	2	2	16	5	2	10
Skr. 2007/08:75	29	4	2	18	4	27	4	11
Skr. 2008/09:75	65	6	6	3	6	6	3	6
Skr. 2009/10:75	64	11	7	7	0	5	0	7
Skr. 2010/11:75	73	0	3	3	9	6	0	6
Skr. 2011/12:75	57	5	0	14	0	5	0	19
Skr. 2012/13:75	35	17	0	11	7	11	4	15
Skr. 2013/14:75	53	5	3	13	11	11	0	5
Skr. 2014/15:75	64	12	2	2	2	5	5	7
Totalt*	47	6	1	11	9	11	5	10

Källa: Konstitutionsutskottets kanslis genomgång av de skrivelser som anges i tabellen.

*Avser andelarna för samtliga tillkännagivanden (1 365 stycken) som redovisats som slutbehandlade i de skrivelser som anges i tabellen.

Även om de ovan redovisade statistiska uppgifterna om regeringens slutbehandling av såväl riksdagsskrivelser som tillkännagivanden möjliggör vissa iakttagelser över tid kan dessa uppgifter inte på ett mer precist sätt beskriva hur väl regeringens åtgärder svarar mot de begärda åtgärderna och mot uppfattningar i riksdagens skrivelser och tillkännagivanden. För att besvara en sådan frågeställning krävs en mer kvalitativ granskning, i nära samarbete med samtliga fackutskott, av såväl riksdagens skrivelser och tillkännagivanden som

regeringens åtgärder. En sådan granskning torde kräva en omfattande arbetsinsats i likhet med tidigare genomförda uppföljnings- och utvärderingsarbeten (se bet. 2005/06:KU34 bil. 7).

Övriga iakttagelser

I Riksdagskommitténs slutbetänkande och i ett tidigare ställningstagande av konstitutionsutskottet har uttalats att det vore värdefullt för riksdagens arbete om det framgick tydligt av redovisningen av regeringens åtgärder att de rör ett tillkännagivande eller om en viss åtgärd enligt regeringen innebär att ett tillkännagivande slutbehandlas. En genomgång av de propositioner, skrivelser och direktiv genom vilka ett tillkännagivande uppges ha slutbehandlats under 2014 visar att det endast i enstaka fall förekommer att en hänvisning till det aktuella tillkännagivandet saknas. Exempelvis saknas i proposition 2014/15:6 Minskat svartarbete i byggbranschen en hänvisning till riksdagsskrivelse 2013/14:169, och i proposition 2013/14:181 Lättnad i lagen om skyldighet att tillhandahålla förnybara drivmedel saknas hänvisning till riksdagsskrivelse 2009/10:228.

Utskottets ställningstagande

Regeringens redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser har under flera år förbättrats och ger med enstaka undantag en fullständig och korrekt bild av riksdagens skrivelser och tillkännagivanden. I likhet med tidigare år ser konstitutionsutskottet positivt på denna utveckling och förutsätter att redogörelsens kvalitet kommer att behållas i kommande redogörelser. Det finns dock fortfarande enligt utskottets mening utrymme för vissa förbättringar. Överlag är redogörelsen mer utförlig än tidigare i fråga om pågående och planerade åtgärder med anledning av tillkännagivanden som inte slutredovisas, vilket utskottet välkomnar. Samtidigt konstaterar utskottet att enstaka men noterbara undantag förekommer i detta avseende. Utskottet vill också fortsatt framhålla vikten av att regeringen så långt som möjligt redovisar sin bedömning av när riksdagsskrivelser antas bli slutbehandlade.

Konstitutionsutskottet noterar en negativ utveckling när det gäller andelen slutbehandlade riksdagsskrivelser och tillkännagivanden. Andelarna minskade något i förra årets skrivelse, och av årets skrivelse framgår att de har minskat ytterligare något. Samtidigt kan utskottet konstatera att utvecklingen av den genomsnittliga handläggningstiden för slutbehandling av tillkännagivanden har varit positiv de senaste åren. För de tillkännagivanden som redovisas som slutbehandlade i årets skrivelse är den genomsnittliga tidsåtgången för slutbehandling knappt två år, den lägsta på 16 år.

Vad gäller slutbehandlingen av äldre tillkännagivanden konstaterar utskottet att samtliga fyra tillkännagivanden som var äldre än elva år och kvarstod som ej slutbehandlade i förra årets skrivelse alltjämt kvarstår som ej slutbehandlade. Vidare tillkommer i årets skrivelse ytterligare ett ännu ej slutbehandlat tillkännagivande där tiden för slutbehandling nu överstiger elva år. Det

gäller ett tillkännagivande om vissa frågor om aktivitetsersättningen från riksmötet 2003/04 inom socialförsäkringsutskottets område. I sammanhanget noteras att socialförsäkringsutskottet redan i sitt yttrande med anledning av förra årets skrivelse från regeringen (yttr. 2013/14:SfU5y) konstaterade att ärendet tagit alltför lång tid att behandla. Konstitutionsutskottet har tidigare uttalat att elva år inte kan anses vara en acceptabel tidsåtgång för behandlingen av ett tillkännagivande. Utskottet noterar emellertid att olika beredningsåtgärder har vidtagits med anledning av dessa tillkännagivanden under det gångna året. Därtill gäller alltjämt enligt utskottet att handläggningstiden för slutbehandlingen av ett enskilt tillkännagivande är avhängig tillkännagivandets innehåll och de beredningsåtgärder som förutsätts för en sådan slutbehandling. Utskottet anser det dock vara bekymmersamt att det för några av de äldre tillkännagivandena alltjämt saknas en tydlig bedömning av när de kan antas bli slutbehandlade.

Vad gäller ej slutbehandlade tillkännagivanden bör följande nämnas. Skatteutskottet noterar att antalet ej slutbehandlade tillkännagivanden har ökat jämfört med föregående års skrivelse och konstaterar att samtliga sju ärenden som utskottet då uppmärksammade (yttr. 2013/14:SkU6y) ännu inte är slutbehandlade. Utskottet framhåller att det är angeläget att riksdagens skrivelser behandlas med nödvändig skyndsamhet och att det är önskvärt att regeringen så långt som möjligt försöker ange när ett ärende som är under behandling kan tänkas vara avslutat. När det gäller ett tillkännagivande från mars 2007 om införande av tonnageskatt betonar utskottet liksom tidigare att det finns en samstämmighet i riksdagen om att det är angeläget att frågan snart får en lösning och förutsätter att beredningen av frågan fortgår utan dröjsmål.

Försvarsutskottet lyfter fram ett tillkännagivande om deltidsbrandmän, där regeringens beredningsåtgärder hittills enligt utskottet inte svarar fullständigt mot innehållet i tillkännagivandet. Försvarsutskottet konstaterar att regeringen avser att lägga den aktuella skrivelsen till handlingarna och påminner om att det redan i förra årets yttrande (yttr. 2013/14:FöU2y) underströk vikten av att regeringen framöver skulle vidta de beredningsåtgärder som svarar mot tillkännagivandet och att det i dag inte har någon annan uppfattning. Försvarsutskottet förväntar sig att regeringen framöver vidtar de beredningsåtgärder som behövs och sedan redovisar dem för riksdagen.

I trafikutskottets yttrande uppmärksammas att ett tillkännagivande från riksmötet 2004/05 inom utskottets område ännu är under beredning, och utskottet framhåller att det är angeläget att riksdagens skrivelser behandlas med den skyndsamhet som krävs och att de handläggs samvetsgrant, samt att det är önskvärt att regeringen så långt som möjligt försöker ange när ett tillkännagivande kan komma att slutbehandlas. Trafikutskottet konstaterar vidare att regeringens redovisning av hanteringen av några ärenden, såväl slutbehandlade som ej slutbehandlade, är tämligen summarisk. Särskilt anmärkningsvärd är enligt utskottet regeringens redovisning av behandlingen av ett tillkännagivande om tillsättandet av en förhandlingsperson för avveckling av citynära flygplatser. Utskottet framhåller att avsaknaden av en närmare redovisning av

vidtagna eller planerade åtgärder är mycket otillfredsställande och förväntar sig tydliga besked om vilka åtgärder regeringen avser att vidta för att tillmötesgå riksdagens tillkännagivande. Utskottet noterar också att det förekommer mer omfattande tillkännagivanden och förutsätter att regeringens behandling beaktar samtliga delar av tillkännagivanden.

Med hänvisning särskilt till två tillkännagivanden från riksmötet 2008/09 om granskning av effekter av olika klimat- och energipolitiska styrmedel samt om utvärdering av lagstiftningen för civilrättsliga sanktioner på immaterialrättsens område påminner näringsutskottet om vikten av att regeringen undviker onödig tidsåtgång när det gäller att hörsamma riksdagens tillkännagivanden och lämnar fullgod information i redogörelsen om orsakerna till eventuella fördröjningar.

Konstitutionsutskottet delar de ovannämnda utskottens bedömningar och förutsätter att regeringen vidtar de åtgärder som krävs för att utskottens synpunkter ska beaktas. Sammantaget kan bl.a. konstateras att beredningsåtgärder med anledning av några tillkännagivanden har fördröjts. Konstitutionsutskottet vill i detta sammanhang upprepa sitt tidigare uttalande om att det inte bör förekomma att tillkännagivanden inte är slutbehandlade efter flera år utan att det redovisas en bedömning av när de kan bli slutbehandlade. I fråga om redogörelsens utförlighet vill konstitutionsutskottet vidare understryka den betydelse som regeringens redogörelse för genomförda eller planerade beredningsåtgärder har för att riksdagen ska kunna avgöra om regeringen har genomfört de beslut som riksdagen har fattat. En omsorgsfull redogörelse är ett viktigt politiskt uppföljningsdokument för den parlamentariska kontrollen.

På sitt eget område noterar konstitutionsutskottet när det gäller tillkännagivandet om definitionen av en bidragsgivares identitet (bet. 2013/14:KU35) att regeringens beredningsåtgärder hittills inte synes svara fullständigt mot tillkännagivandet. I det aktuella ärendet tillkännagav riksdagen för regeringen som sin mening vad utskottet anförde om att vissa aspekter av uppgifter om en bidragsgivares identitet borde förtydligas. Utskottet framhöll i betänkandet att frågan om vilka uppgifter som avses med bidragsgivarens identitet inte hade berörts i propositionen och menade att det finns vissa risker för förväxling av enskilda bidragsgivare, vilket kan innebära en olägenhet för den enskilda, och försvåra möjligheterna för väljare att avgöra vilka intressen som står bakom ett parti. Mot den bakgrunden ansåg utskottet att frågan borde förtydligas närmare. I direktiven till den utredning som regeringen hänvisar till i sin skrivelse anges att kommittén bör analysera och överväga om det behövs ett förtydligande i författning av vilka uppgifter som avses med bidragsgivarens identitet eller om det är lämpligare att överlämna till rättstillämpningen att utveckla närmare praxis kring denna fråga. Utskottet konstaterar att inriktningen i direktiven i denna del inte överensstämmer fullt ut med tillkännagivandet och förutsätter att regeringen i den fortsatta beredningsprocessen vidtar de åtgärder som behövs för att efterkomma tillkännagivandet.

Utskottet noterar också att två skilda tillkännagivanden om regionalt utvecklingsansvar (bet. 2013/14:KU30 mom. 2 a och b, rskr. 158) återges i regeringens skrivelse som ett tillkännagivande.

Vad gäller de tillkännagivanden som regeringen bedömer som slutbehandlade bör följande nämnas. Försvarsutskottet anser när det gäller ett tillkännagivande om förbättrad styrning, uppföljning och samverkan i fråga om Försvarsmaktens stöd till samhället vid kriser att det är positivt att regeringen redovisar en förbättrad återrapportering och uppföljning inom området. Utskottet vill dock understryka att tillkännagivandet även tar sikte på förbättrad styrning och betonar vikten av att regeringen även framöver vidtar de beredningsåtgärder som svarar mot riksdagens krav. Konstitutionsutskottet delar försvarsutskottets bedömning och förutsätter att regeringen vidtar de åtgärder som krävs för att försvarsutskottets synpunkter ska beaktas. I sammanhanget vill konstitutionsutskottet allmänt framhålla vikten av att regeringen vid sin behandling av riksdagens tillkännagivanden beaktar samtliga eventuella delmoment och att en riksdagsskrivelse inte redovisas som slutbehandlad utan att samtliga delar av ett tillkännagivande har redovisats.

Konstitutionsutskottet kan avslutningsvis konstatera att de propositioner, skrivelser och direktiv genom vilka ett tillkännagivande uppges ha slutbehandlats under 2014 i enlighet med utskottets önskemål i regel innehåller en hänvisning till det aktuella tillkännagivandet, vilket är värdefullt för riksdagens uppföljningsarbete.

Riksdagsstyrelsens redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen lägger riksdagsstyrelsens redogörelse till handlingarna.

Redogörelsen

Av riksdagsstyrelsens redogörelse (redog. 2014/15:RS5) framgår att styrelsen sedan 2012 redovisar behandlingen av riksdagens skrivelser till riksdagsstyrelsen i en redogörelse till riksdagen. I årets redogörelse redovisas tio riksdagsskrivelser, två från riksmötet 2012/13, sju från riksmötet 2013/14 och en från riksmötet 2014/15. Alla riksdagsskrivelser utom två som innehåller tillkännagivanden redovisas som slutbehandlade.

En riksdagsskrivelse som inte är slutbehandlad innehåller ett tillkännagivande om minnesår för demokratins genombrott (bet. 2012/13:KU16 mom. 7, rskr. 195). Tillkännagivandet innebär att riksdagen gett riksdagsstyrelsen i uppdrag att närmare överväga hur riksdagen vid lämplig tidpunkt och i lämplig form kan uppmärksamma att 100 år har förflutit sedan demokratin fick sitt genombrott i Sverige. Den 5 juni 2013 beslutade riksdagsstyrelsen att ge i uppdrag åt riksdagsdirektören att återkomma till riksdagsstyrelsen med förslag på åtgärder för att förbereda och genomföra ett jubileum med anledning av demokratins genomförande i Sverige. Av riksdagsstyrelsens redogörelse framgår, i likhet med föregående år, att chefen för enheten besök, utbildning och evenemang i Riksdagsförvaltningen (RDF) har haft i uppdrag att tillsammans med en arbetsgrupp inom RDF ta fram förslag på åtgärder för att förbereda och genomföra ett jubileum. Vidare anges i årets redogörelse att arbetsgruppen lämnade information till styrelsen om det pågående arbetet den 3 december 2014 och att en slutrapport lämnades till riksdagsdirektören den 10 februari 2015. Ambitionen är att under våren 2015 tillsätta en kommitté i enlighet med tillkännagivandet. Slutligen anges i redogörelsen att riksdagsstyrelsen återkommer till riksdagen i frågan.

Den andra skrivelsen som inte är slutbehandlad avser ett tillkännagivande om att låta Kommittén för en översyn av det ekonomiadministrativa regelverket för riksdagens myndigheter (REA-lagskommittén) ta fram författningsförslag som tydliggör att det är Riksrevisionen som har arbetsgivaransvaret och det ekonomiska ansvaret för riksrevisorernas chefspensioner (bet. 2013/14:FiU35 mom. 2, rskr. 299). Av redogörelsen framgår att riksdagsstyrelsen beslutade om tilläggsdirektiv till REA-lagskommittén den 15 oktober 2014. Enligt tilläggsdirektiven ska kommittén dels reda ut om sådana oklarheter kring ansvaret för chefspensioner som finansutskottet påtalat i det aktuella betänkandet om Riksrevisionens årsredovisning 2013 även finns hos

övriga myndigheter under riksdagen, dels föreslå hur regelverket kan förtydligas när det gäller ansvaret för och redovisningen av de aktuella pensionerna. Kommitténs uppdrag ska redovisas senast den 30 oktober 2015.

Tidigare behandling

Vid konstitutionsutskottets behandling av riksdagsstyrelsens redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser våren 2012 noterade utskottet att det var första gången denna redovisningsform användes av riksdagsstyrelsen (bet. 2011/12:KU21). Utskottet påpekade då att styrelsens beslut att redovisningen till riksdagen av vidtagna åtgärder ska följa samma form som regeringens redovisning är värdefullt, inte minst eftersom det säkerställer en enhetlig behandling av samtliga riksdagsskrivelser vid ett och samma tillfälle. Utskottet noterade att det fanns ett visst utrymme för ökad tydlighet i redogörelsen, t.ex. när det gäller redovisningen av beredningsåtgärder och hur skrivelser slutbehandlats. Vidare påpekades att två ännu ej slutbehandlade tillkännagivanden hade fallit bort från redogörelsen. Med det sagda föreslog utskottet att riksdagen skulle lägga redogörelsen till handlingarna. Riksdagen beslutade i enlighet med utskottets förslag (rskr. 2011/12:272).

Våren 2013 noterade utskottet att en redovisning av åtgärder med anledning av tillkännagivanden saknades i styrelsens redogörelse (bet. 2012/13:KU21). Även om utskottet ansåg att dessa iakttagelser måste ses mot bakgrund av att det var andra gången denna redovisningsform användes av riksdagsstyrelsen var det enligt utskottet viktigt att styrelsens redovisning var uttömmande och tydlig samt att formen för styrelsens redovisning var densamma som för regeringens redovisning. Således fanns det enligt utskottets mening ett fortsatt utrymme för ökad tydlighet i redogörelsen, särskilt i fråga om redovisningen av beredningsåtgärder och hur skrivelser slutbehandlats. Med det sagda föreslog utskottet att riksdagen skulle lägga redogörelsen till handlingarna. Riksdagen beslutade i enlighet med utskottets förslag (rskr. 2012/13:295).

Våren 2014 konstaterade utskottet att riksdagsstyrelsens redogörelse hade förbättrats avsevärt och i allt väsentligt gav en fullständig och korrekt bild av riksdagens skrivelser och tillkännagivanden (bet. 2013/14:KU21). Utskottet ansåg alltså att det är viktigt att formen för styrelsens redovisning är densamma som för regeringens redovisning. Med det sagda föreslog utskottet att riksdagen skulle lägga redogörelsen till handlingarna. Riksdagen beslutade i enlighet med utskottets förslag (rskr. 2013/14:332).

Utskottets ställningstagande

Utskottet konstaterar att riksdagsstyrelsens redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser ger en i allt väsentligt fullständig och korrekt bild av riksdagens skrivelser och tillkännagivanden samt att formen för styrelsens redovisning är densamma som i regeringens skrivelse. Utskottet föreslår att riksdagen lägger redogörelsen till handlingarna.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Skrivelse 2014/15:75

Regeringens skrivelse 2014/15:75 Redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser till regeringen.

Redogörelse 2014/15:RS5

Redogörelse 2014/15:RS5 Redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser till riksdagsstyrelsen.

BILAGA 2

Skatteutskottets yttrande 2014/15:SkU5y

Redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser

Till konstitutionsutskottet

Konstitutionsutskottet har gett skatteutskottet och övriga utskott tillfälle att yttra sig över regeringens skrivelse 2014/15:75 Redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser till regeringen samt eventuella motioner.

I skrivelsen redovisar regeringen sina åtgärder med anledning av de riksdagsbeslut som har meddelats regeringen genom riksdagsskrivelser. Huvudsakligen är det regeringens åtgärder under tiden den 1 januari–31 december 2014 som redovisas.

Skatteutskottet har gått igenom behandlingen av de skrivelser som riktats till regeringen med anledning av ärenden där utskottet haft beredningsansvaret och redovisar i detta yttrande sina överväganden i fråga om behandlingen av de riksdagsskrivelser som gäller utskottets beredningsområde.

Inga motionsyrkanden som rör skatteutskottets beredningsområde har väckts med anledning av skrivelsen.

Utskottets överväganden

Skrivelsen

Av de riksdagsskrivelser som tas upp i regeringens redogörelse avser 30 riksdagens beslut i ärenden där skatteutskottet haft beredningsansvaret. De allra flesta gäller lagstiftningsärenden som utskottet har berett under 2014 och där regeringens åtgärd har varit att utfärda den lagstiftning som riksdagen har beslutat. Dessa riksdagsskrivelser är därmed slutbehandlade.

Tio beslut med tillkännagivanden i olika frågor har redovisats som inte slutbehandlade. Jämfört med föregående period noterar utskottet att antalet tillkännagivanden som inte har slutbehandlats har ökat. Utskottet konstaterar att samtliga sju ärenden som utskottet uppmärksammade i sitt yttrande till konstitutionsutskottet 2014 (yttr. 2013/14:SkU6y) fortfarande inte är slutbehandlade. I detta yttrande behandlas de tillkännagivanden som anges som inte slutbehandlade.

Utskottets ställningstagande

Efter att ha gått igenom regeringens skrivelse anser utskottet att redogörelsen i allt väsentligt ger en rättvisande bild av hur riksdagens skrivelser inom utskottets beredningsområde har behandlats. Det är enligt utskottets mening angeläget att riksdagens skrivelser behandlas med erforderlig skyndsamhet och det är önskvärt att regeringen så långt som möjligt försöker ange när ett ärende som är under behandling kan tänkas vara avslutat.

När det gäller det äldsta ärendet, riksdagsskrivelse 2001/02:201 om avskaffande av reklamskatten, anger regeringen att det i budgetpropositionen för 2015 (prop. 2014/15:1 Förslag till statens budget, finansplan och skattefrågor avsnitt 6.42) anges att frågan om ytterligare steg i avskaffandet av reklamskatten har prövats även i årets budgetberedning. Utskottet konstaterar att regeringen anser att den resterande reklamskatten bör avskaffas, men att det för närvarande inte finns förutsättningar för att finansiera detta.

I riksdagsskrivelse 2006/07:115 om tonnageskatt fanns ett tillkännagivande om att regeringen ska påskynda beredningen och återkomma till riksdagen med förslag till lagstiftning om tonnageskatt för sjöfartsnäringen. I regeringens aktuella skrivelse anges att Utredningen om tonnageskatt och andra stöd för sjöfartsnäringen överlämnade sitt betänkande Ett svenskt tonnageskattesystem (SOU 2015:4) den 6 februari 2015. Betänkandet är för närvarande på remiss.

Utskottet vill liksom tidigare betona att det finns en samstämmighet i riksdagen om att det är angeläget att frågan om tonnageskatt snart får en lösning. Utskottet ser därför positivt på att regeringen nu har utrett förutsättningarna

för att införa tonnageskatt och förutsätter att beredningen av frågan fortgår utan dröjsmål.

Ett annat ärende, riksdagsskrivelse 2011/12:163, gäller ett tillkännagivande om att regeringen bör genomföra en förutsättningslös utvärdering av de förändringar av näringsbegreppet som genomfördes den 1 januari 2009 i syfte att göra det möjligt för fler att få F-skatt. I den aktuella skrivelsen anger regeringen att Skatteverket på regeringens uppdrag har genomfört en sådan utvärdering. I budgetpropositionen för 2015 (avsnitt 6.46.2) har regeringen redovisat att Skatteverket anser att effekterna på skatteuppbörden och skattefelet är små på aggregerad nivå och att effekterna på arbetstagarnas ställning, företagandets villkor och arbetsmarknaden är obefintliga eller mycket små. Utskottet noterar att regeringen därför avser att överväga att lägga skrivelsen till handlingarna.

När det gäller tillkännagivandet i riksdagsskrivelse 2011/12:170 om att skatteavtalet med Danmark bör förhandlas om i syfte att förbättra balansen mellan bosättningskommun och arbetskommun vid beskattning av gränspendlare i Öresundsregionen anger regeringen att arbetet med att utvärdera det särskilda avtalet mellan länderna, den s.k. utjämningsordningen, fortfarande pågår. Det är först när utvärderingen är klar som det är möjligt att ta ställning till om det utjämningsbelopp som överförs från Danmark till Sverige är tillräckligt stort för att kompensera för de kostnader för hemkommunerna som pendlarna medför.

Tillkännagivandet i riksdagsskrivelse 2012/13:76 om vikten av de svenska principerna om öppenhet och meddelarfrihet innebär att regeringen bör återkomma till riksdagen med en redogörelse för hur man avser att följa utvecklingen när det gäller inskränkningar i meddelarfriheten och sekretessbestämmelsernas utformning. Utskottet noterar att regeringen i sin skrivelse anger att den avser att återkomma till riksdagen med en sådan redogörelse under riksmötet 2015/16.

I riksdagsskrivelse 2012/13:143 fanns ett tillkännagivande om att regeringen ska återkomma till riksdagen med dels ett förslag om personalliggare för byggbranschen i så god tid att det kan träda i kraft under 2013, dels ett förslag om månadsuppgift om anställdas löner och skatter med ikraftträdande den 1 januari 2014. Såsom anges i skrivelsen lämnade regeringen den 16 oktober 2014 propositionen Minskat svartarbete i byggbranschen (prop. 2014/15:6) som innehåller förslag om personalliggare i byggbranschen. Utskottet konstaterar att propositionen antogs av riksdagen den 4 december 2014 (bet. 2014/15:1SkU6, rskr. 2014/15:41) och att reglerna träder i kraft den 1 januari 2016.

När det gäller månadsuppgifter, bedömde den dåvarande regeringen i budgetpropositionen för 2014 (6.36), bl.a. mot bakgrund av remissinstansernas synpunkter, att det inte är lämpligt att införa regler om månadsvisa kontrolluppgifter baserade på Månadsuppgiftsutredningens förslag. Utskottet noterar att regeringen därmed avser att överväga att lägga skrivelsen till handlingarna.

Ytterligare ett ärende från riksmötet 2012/13 gäller ett tillkännagivande om att regeringen bör återkomma till riksdagen med förslag till en reglering som inte ställer olika krav på kassaregister utifrån om företaget har fast driftställe i Sverige eller inte (rskr. 2012/13:241). Regeringen anger i skrivelsen att Skatteverket haft i uppdrag att bl.a. göra en fördjupad analys och presentera ett bredare underlag för sitt förslag att näringsidkare ska omfattas av kravet på kassaregister trots att inkomsten från den aktuella försäljningen inte härrör från ett fast driftställe i Sverige. Skatteverket redovisade sitt uppdrag till Finansdepartementet den 16 februari 2015 (SKV dnr 131 770434-13/113). Utskottet anser att den fortsatta beredningen av denna fråga bör avvaktas.

När det gäller tillkännagivandet i riksdagsskrivelse 2013/14:56 om att regeringen noga bör följa utvecklingen av de förändringar av 3:12-reglerna som föreslogs i budgetpropositionen för 2014 och vid behov skyndsamt återkomma till riksdagen med förslag som ytterligare justerar regelverket anger regeringen att den i januari 2015 har gett Utredningen om översyn av beskattningen vid ägarskiftet i fåmansföretag (Fi 2014:06) i uppdrag att se över 3:12-reglerna i syfte att begränsa möjligheterna till inkomstomvandling. Utredningen ska redovisa sitt uppdrag senast den 1 september 2016.

Vidare anger regeringen när det gäller tillkännagivandet i riksdagsskrivelse 2013/14:169 om att det är viktigt att en lagändring som stärker rättssäkerheten och undanröjer konflikten med Europakonventionen och EU:s rättighetsstadga kan genomföras så snart som möjligt att ett utkast till en lagrådsremiss har remitterats och att avsikten är att lämna en proposition till riksdagen i juni 2015.

Utskottet förutsätter att regeringen fortsätter beredningen av båda dessa tillkännagivanden i enlighet med vad som anges i skrivelsen.

Slutligen konstaterar utskottet att regeringen när det gäller den del av tillkännagivandet i riksdagsskrivelse 2014/15:29 som avser slopande av reglerna om gruppregistrering i mervärdesskattelagen i sitt förslag till vårändringsbudget för 2015 (prop. 2014/15:99 Vårändringsbudget för 2015 avsnitt 5.7) gör bedömningen att möjligheten till gruppregistrering bör behållas.

Stockholm den 5 maj 2015

På skatteutskottets vägnar

Per Åsling

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Per Åsling (C), Leif Jakobsson (S), Niklas Wykman (M), Sara Karlsson (S), Olof Lavesson (M), Peter Persson (S), Anna Hagwall (SD), Maria Plass (M), Hannah Bergstedt (S), Rasmus Ling (MP), Helena Bouveng (M), David Lång (SD), Mats Persson (FP), Daniel Sestrajcic (V), Aron Modig (KD), Patrik Lundqvist (S) och Erik Ezelius (S).

BILAGA 3

Försvarsutskottets yttrande 2014/15:FöU2y

Redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser till regeringen

Till konstitutionsutskottet

Den 26 mars beslutade konstitutionsutskottet att anmoda övriga utskott att senast den 7 maj 2015 yttra sig över regeringens skrivelse 2014/15:75 Redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser till regeringen och de motioner som kunde komma att väckas med anledning av skrivelsen i de delar de berör respektive utskotts beredningsområde.

Försvarsutskottet har vid behandlingen koncentrerat sig på de riksdagsskrivelser som riktats till regeringen med anledning av utskottets betänkanden.

Utskottets överväganden

Skrivelsen

Totalt redovisar regeringen 14 riksdagsskrivelser med beslut som riktats till regeringen med anledning av försvarsutskottets betänkanden: en från riksmötet 2010/11, en från riksmötet 2011/12, tre från riksmötet 2012/13, sex från riksmötet 2013/14 och tre från riksmötet 2014/15. Av dessa redovisas fem som slutbehandlade. De övriga skrivelserna är inte slutbehandlade.

Antalet tillkännagivanden som redovisas är totalt sex, varav fem redovisas under Försvarsdepartementet (s. 47–53) och ett under Justitiedepartementet (s. 15). Tre av dessa är inte slutbehandlade. Regeringen bedömer tillkännagivandet om verksamheten vid Karlskronavarvet som slutbehandlat (bet. 2013/14:FiU21). Regeringen hänvisar till sin redovisning för riksdagen i budgetpropositionen för 2015 (2014/15:1, volym 6, utg. omr. 6 s. 63). Det framgår där att avtalet inte får några budgetära konsekvenser för staten i dagsläget. Regeringen skriver även i budgetpropositionen att den avser att återkomma till riksdagen om avtalet i ett senare skede åberopas för att i framtiden kompensera Saab AB för eventuella miljöskadekostnader.

Utskottets ställningstagande

Utskottet kan konstatera att regeringen antingen har vidtagit åtgärder eller påbörjat beredning i de fall då tillkännagivanden ännu inte slutbehandlats. Utskottet är positivt till detta.

När det gäller redovisningen av enskilda tillkännagivanden noterar utskottet särskilt vad som anges i skrivelsen om behandlingen av tillkännagivandet om en översyn av rekryteringen till deltidsoffvermän (2010/11:FöU2). Regeringen avser att lägga skrivelsen till handlingarna.

Utskottet underströk redan 2014 i sitt yttrande till konstitutionsutskottet vikten av att regeringen framöver vidtar de beredningsåtgärder som svarar mot riksdagens tillkännagivande (2013/14:FöU2y). Utskottet har i dag ingen annan uppfattning.

Som även regeringen anför i skrivelsen har en del av frågorna om deltidsoffvermän samband med allmänna villkor för ersättning i arbetslöshetsförsäkringen och arbetslöshetsersättningen för deltidsoffverlösa. I utskottets yttrande 2014 uppmärksammades regeringen på att det aktuella tillkännagivandet ännu inte hade utmynnat i något uppdrag till Kommittén om hållbara försäkringar vid sjukdom och arbetslöshet (dir. 2010:48 och 2012:90). Enligt utskottet är det angeläget att regeringen redovisar samtliga nödvändiga beredningsåtgärder för riksdagen. Kommitténs slutbetänkande Mer trygghet och bättre försäkring (SOU 2015:21) är på remiss t.o.m. den 17 augusti 2015, och Regerings-

kansliets beredning skulle kunna leda till förslag som påverkar förutsättningarna för rekrytering av deltidsbrandmän. Utskottet förväntar sig att regeringen framöver vidtar de beredningsåtgärder som behövs och sedan redovisar dem för riksdagen.

I sammanhanget kan utskottet konstatera att landets räddningsskolor i dag har en bred geografisk spridning, vilket är positivt.

När det gäller tillkännagivandet om förbättrad styrning och uppföljning av Försvarsmaktens stöd till samhället vid kriser samt förbättrad samverkan mellan Försvarsmakten och det övriga samhället (bet. 2011/12:FöU2) anser utskottet att det är positivt att regeringen redovisar en förbättrad återrapportering och uppföljning inom området. Regeringen redovisar att frågan är slutbehandlad (skr. 2014/15:75 s. 47). Utskottet vill understryka att tillkännagivandet även tar sikte på förbättrad styrning, varför utskottet vill understryka vikten av att regeringen även framöver vidtar de beredningsåtgärder som svarar mot riksdagens krav.

Stockholm den 7 maj 2015

På försvarsutskottets vägnar

Allan Widman

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Allan Widman (FP), Åsa Lindestam (S), Peter Jeppsson (S), Lena Asplund (M), Alexandra Völker (S), Jan R Andersson (M), Daniel Bäckström (C), Jakop Dalunde (MP), Lotta Olsson (M), Paula Holmqvist (S), Stig Henriksson (V), Mikael Oscarsson (KD), Mattias Ottosson (S), Kalle Olsson (S), Mats Green (M) och Jeff Ahl (SD).

BILAGA 4

Trafikutskottets yttrande 2014/15:TU3y

Redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser till regeringen

Till Konstitutionsutskottet

Konstitutionsutskottet bad den 26 mars 2015 övriga utskott att yttra sig över skrivelse 2014/15:75 Redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser till regeringen och eventuella följdmotioner inom ramen för utskottens beredningsområden. I skrivelsen lämnar regeringen en redovisning av de åtgärder som vidtagits med anledning av de riksdagsbeslut som meddelats regeringen i ett antal skrivelser. Trafikutskottet har således granskat behandlingen av de skrivelser som riktats till regeringen med anledning av utskottets betänkanden.

I yttrandet finns en avvikande mening (S, MP, V).

Utskottets överväganden

Skrivelsen

I skrivelsen lämnar regeringen en redovisning av de beslut som har fattats med anledning av de riksdagsbeslut som meddelats i riksdagens skrivelser till regeringen. Sammanställningen omfattar huvudsakligen regeringsbeslut under perioden den 1 januari till 31 december 2014. I skrivelsen anges att redovisningen har fått omfatta även andra regeringsbeslut från tiden efter den egentliga redovisningsperiodens utgång för att ge riksdagens utskott en så aktuell beskrivning som möjligt av hur långt Regeringskansliet har hunnit i behandlingen av riksdagens skrivelser. Redovisningen omfattar även ett antal skrivelser från tidigare riksmöten som fortfarande är under behandling.

I skrivelsen redovisas beslut och beredningsläge för sammanlagt 33 riksdagsskrivelser till regeringen sedan 2004/05 med anledning av trafikutskottets betänkanden. Av dessa redovisas 15 som slutbehandlade under den aktuella perioden, medan beredning fortfarande pågår för 18 riksdagsskrivelser.

Riksdagsskrivelser till regeringen med anledning av trafikutskottets betänkanden

Riksmöte	Antal skrivelser	Slutbehandlade	Inte slutbehandlade
2004/05	1	–	1
2005/06	2	1	1
2009/10	1	1	–
2011/12	2	2	–
2012/13	6	3	3
2013/14	16	6	10
2014/15	5	2	3
Summa	33	15	18

Källa: Skrivelse 2014/15:75 Redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser till regeringen

Vidare lämnar regeringen i sin redogörelse uppgifter om vilka riksdagsskrivelser som innehåller tillkännagivanden där riksdagen angett något som sin mening. Av redogörelsen framgår att regeringen under perioden slutbehandlade 16 tillkännagivanden, varav 11 i riksdagsskrivelser som ännu inte är slutbehandlade.

Slutbehandlade tillkännagivanden

Riksdagsskrivelser till regeringen med tillkännagivanden som redovisats som slutbehandlade

Riksdagsskrivelse	Tillkännagivande/innebörd
2005/06:259	Ekonomisk brottslighet inom taxinärigen
2009/10:228	Tillgång till förnybara bränslen
2011/12:195	Redovisningscentraler för taxi m.m., krav på lokalkännedom för taxiförare
2011/12:248	Flygtrafikledningstjänst
2012/13:119	Gruvnäringsens transportbehov, medfinansiering, banavgifter
2012/13:228	Konkurrensvillkoren inom yrkestrafiken, åtgärder mot illegal verksamhet i åkeribranschen, obligatoriska redovisningscentraler, översyn av taxibranschen
2013/14:217, 218	Tillsyn och kontroller, böter och sanktioner samt hindrande av fortsatt färd, ändringar av cabotagereglererna, beställansvar, villkoren inom yrkestrafiken
2013/14:374	Kommunal medfinansiering
2014/15:24	Sanktionsavgifter vid överträdelse av cabotagebestämmelserna
2014/15:86	Förbifart Stockholm

För de riksdagsskrivelser med tillkännagivanden som redovisas som slutbehandlade lämnar regeringen följande kommentarer.

I riksdagsskrivelse 2005/06:259 gav riksdagen regeringen till känna att riksdagen förutsatte att åtgärder mot ekonomisk brottslighet inom taxinärigen skulle vidtas. Bakgrunden var att ett utredningsförslag om obligatoriska redovisningscentraler bereddes inom Regeringskansliet. Regeringen hänvisar till att ett lagförslag om redovisningscentraler togs fram inom Regeringskansliet under 2006, men att det under remissbehandlingen framfördes synpunkter av sådan art att det inte var möjligt att gå vidare med det. Frågan har därefter utretts inom Regeringskansliet (Ds 2013:66), vilket resulterade i ett lagförslag som har antagits av riksdagen (prop. 2013/14:223, bet. 2013/14:TU18, rskr. 2013/14:375).

I riksdagsskrivelse 2009/10:228 uppmärksammade riksdagen frågan om tillgång till förnybara bränslen, och riksdagen beslutade ett tillkännagivande till regeringen om att se över de konsekvenser som lagen om skyldighet att tillhandahålla förnybara drivmedel har för mindre tankställen i glesbygden. Den åtgärd regeringen valde var att ge Transportstyrelsen i uppdrag att se över dispensförfarandet enligt lagen (2005:1248) om skyldighet att tillhandahålla förnybara drivmedel. Syftet var att om möjligt mildra konsekvenserna för bl.a. mindre försäljningsställen av fordonsbränsle i glesbygden. Efter att ha redovisat uppdraget till Regeringskansliet (Näringsdepartementet) fick Transportstyrelsen till uppgift att komplettera redovisningen med en konsekvensanalys av två olika undantag för tankställen i glesbygden. Transportstyrelsen kunde den 15 mars 2012 lämna ett förslag till lättnader i lagen för berörda tankställen till Miljödepartementet, och den 13 mars 2014

överlämnade regeringen proposition 2013/14:181 till riksdagen om lättnader i lagen om skyldighet att tillhandahålla förnybara drivmedel. Riksdagen antog sedermera regeringens lagförslag i maj 2014 (bet. 2013/14:TU13, rskr. 2013/14:301).

I riksdagsskrivelse 2011/12:195 återkommer riksdagen med ett förnyat tillkännagivande i fråga om taxinäringen, mer specifikt om behovet av en översyn av taxinäringen och införande av obligatoriska redovisningscentraler för taxametrar i taxinäringen som utskottet formulerar i betänkande 2011/12:TU8. På denna punkt hänvisar regeringen dels till de åtgärder som redovisas ovan med anledning av riksdagsskrivelse 2005/06:259, dels till det uppdrag som Transportstyrelsen och Trafikverket fått att också redovisa regelefterlevnaden inom yrkestrafiken, där taxibranschen ingår. Regeringen ansåg dock att rapportens slutsatser i detta avseende inte var tillräckliga för att belysa de problem som finns inom näringen. Mot denna bakgrund gav regeringen i maj 2013 Transportstyrelsen i uppdrag att redovisa fördjupade analyser om taxiverksamheten i dess helhet och avgöra huruvida pågående och planerade åtgärder kan lösa förekommande problem samt att om så krävs föreslå ytterligare åtgärder för att lösa kvarstående problem. Transportstyrelsen redovisade resultatet av uppdraget i en rapport den 28 februari 2014. I rapporten föreslår Transportstyrelsen en rad förändringar inom taxibranschen som redan har införts och är under införande. Regeringen anser att tillkännagivandet om en översyn av taxibranschen därmed har slutbehandlats i och med propositionen Tydlig prisuppgift vid taxiresor (prop. 2013/14:241).

Ett annat tillkännagivande i riksdagsskrivelse 2011/12:195 rör kravet på lokalkännedom för taxiförare i Stockholms län. Regeringen påpekar att bestämmelser om lokalkännedom för taxiförare finns i Transportstyrelsens föreskrifter och tillägger samtidigt att en översyn har inletts av hur regelverket bör utformas för att tillgodose att taxiförare i Stockholm har tillfredsställande lokalkännedom. Transportstyrelsen behandlar bl.a. frågan om kravet på lokalkännedom för taxiförare i en rapport från mars 2013 och i en efterföljande fördjupad analys om bl.a. taxiverksamheten som helhet. I sin rapportering av uppdraget tar Transportstyrelsen upp en rad ändringar i myndighetens föreskrifter. En av dessa innebär att körprovet för taxiförarlegitimation ska utökas med ett moment för att kontrollera sökandens förmåga att tillämpa kunskaper för att hitta till passagerares resmål. Därutöver anger Transportstyrelsen att myndigheten kommer att utfärda föreskrifter om skriftliga prov i lokalkännedom. Sådana prov ska avläggas om taxiföraren kommer att utöva sitt yrke i någon av städerna Stockholm, Göteborg eller Malmö. Denna typ av prov kommer att anpassas till respektive ort. Regeringen lämnade även denna information till riksdagen i propositionen Tydlig prisuppgift vid taxiresor (prop. 2013/14:241).

I fråga om luftfart innehåller riksdagsskrivelse 2011/12:248 ett tillkännagivande om konkurrensutsättningen av flygtrafikledningstjänsten. Regeringen hänvisar till att man den 10 juli 2014 utfärdade den lag som

riksdagen antagit på området (bet. 2013/14:TU17, rskr. 2013/14:336) och att riksdagens skrivelse därmed är slutbehandlad.

Riksdagsskrivelse 2012/13:119 innehåller tillkännagivanden med koppling till åtgärdsplaneringen för perioden 2014–2025. Dessa handlar om att satsningar för att främja gruvnäringens transportbehov borde prioriteras i den kommande åtgärdsplaneringen och att en järnvägsförbindelse mellan Kaunisvaara och Svappavaara borde utredas, att tydliga principer borde utarbetas för medfinansiering samt att banavgifterna inte borde höjas innan åtgärder vidtagits för att skapa mer rättvisa konkurrensvillkor mellan trafikslagen och förrän järnvägssystemets kvalitet har förbättrats. Regeringen redovisar dessa tillkännagivanden som slutbehandlade med hänvisning till att den i skrivelsen Åtgärdsplanering för transportsystemet 2014–2025 (skr. 2013/14:233) redovisat vilka åtgärder som vidtagits. Vad gäller åtgärderna i sak hänvisar regeringen till att Trafikverket den 20 december 2012 fick i uppdrag av regeringen dels att utreda en järnvägsförbindelse mellan gruvområdet Kaunisvaara och befintlig järnväg i Svappavaara, dels att utifrån regeringens ställningstaganden utarbeta förtydligade riktlinjer och utgångspunkter för medfinansiering genom bidrag. Trafikverket genomförde arbetet inom ramen för åtgärdsplaneringen som redovisades till Regeringskansliet den 14 juni 2013.

Riksdagen återkommer till frågor om yrkestrafik och taxi i riksdagsskrivelse 2012/13:228, där det finns fyra tillkännagivanden. Det första tillkännagivandet handlar om behovet av att se över möjligheten att införa en modell liknande den som tillämpas i Nederländerna med krav på bl.a. att de som arbetar inom åkerinäringen ska vara anställda i det företag som utför transporten. Regeringens åtgärd var att den 30 maj 2013 ge Transportstyrelsen i uppdrag att redovisa fördjupade analyser om bl.a. konkurrensvillkoren inom den vägbundna yrkestrafiken ur ett bredare perspektiv och även belysa hur andra medlemsländer inom EU löst och hanterat frågeställningen. Transportstyrelsen redovisade uppdraget den 28 februari 2014 i en rapport som innehåller en beskrivning och analys av riksdagens tillkännagivande. Den 27 maj 2014 överlämnade regeringen propositionen Sanktionsavgift för överträdelse av bestämmelserna om cabotagetransport på väg (prop. 2013/14:234) till riksdagen. I propositionen meddelade regeringen att den delade Transportstyrelsens bedömning om ”den holländska modellen” och inte avsåg att vidta ytterligare åtgärder med anledning av riksdagens tillkännagivande.

Det andra tillkännagivandet tar fasta på åtgärder mot illegal verksamhet i åkeribranschen. Regeringen beslutade den 8 mars 2012 att ge Transportstyrelsen och Rikspolisstyrelsen i uppdrag att redovisa regelefterlevnaden inom yrkestrafiken, vilket de gjorde den 8 mars 2013. Den 30 maj 2013 gav regeringen vidare Transportstyrelsen i uppdrag att redovisa ett antal fördjupade analyser om regelefterlevnaden inom yrkestrafiken på väg, vilket gjordes i en rapport den 28 februari 2014. Regeringen överlämnade den 27 maj 2014 slutligen propositionen Sanktionsavgift för överträdelse av

bestämmelserna om cabotagetransport på väg (prop. 2013/14:234) till riksdagen. I propositionen föreslås att regeringen ska bemyndigas att utfärda föreskrifter om sanktionsavgifter för överträdelse av bestämmelserna om cabotagetransport på väg. Bestämmelserna trädde i kraft den 1 januari 2015. I propositionen redogör regeringen vidare för en rad bedömningar, bl.a. om att det i svensk författningstext bör hänvisas till EU-förordningen avseende det bevismaterial för cabotagetransporter som ska kunna uppvisas vid ett kontrolltillfälle. I propositionen ställde sig regeringen bakom Transportstyrelsens bedömning av konkurrensvillkoren och meddelade sin avsikt att inte vidta några åtgärder inom det aktuella området eller i frågan om beställansvar.

Det tredje tillkännagivandet rör införandet av obligatoriska redovisningscentraler. De åtgärder som regeringen har vidtagit på denna punkt har beskrivits ovan med anledning av riksdagsskrivelse 2005/06:259.

Det fjärde tillkännagivandet i riksdagsskrivelse 2012/13:228 handlar om behovet av en bredare och mer fördjupad översyn av taxibranschen. De åtgärder som regeringen har vidtagit under denna punkt överensstämmer med de som redovisas med anledning av tillkännagivandet om bl.a. behovet av en översyn av taxinäringen i riksdagsskrivelse 2011/12:195.

Riksdagen lämnar i riksdagsskrivelserna 2013/14:217 och 218 åter flera tillkännagivanden om yrkestrafikfrågor. I fråga om tillsyn och kontroller tillkännages behovet av att stärka och samordna myndigheternas kontroll av yrkesmässiga godstransporter på väg samt behovet av bättre dokumentation vid kontroller av cabotagetransporter. I fråga om böter och sanktioner samt hindrande av fortsatt färd lämnas ett tillkännagivande om att det utöver behovet av mer kännbara böter och sanktioner bör införas en effektivare möjlighet för polisen att hålla fordon i kvarstad, bl.a. genom klampning, och att regeringen snarast bör återkomma till riksdagen med ett förslag som möjliggör detta. Vidare lämnas ett tillkännagivande till regeringen om att den bör verka för att de sociala villkoren inom åkerinäringen säkras vid en eventuell revidering av de gällande EU-reglerna om cabotagetransporter och att regeringen bör begära ett tillfälligt uppehåll för sådana transporter om den inte lyckas komma till rätta med överträdelse av bestämmelserna om cabotagetransportbestämmelserna. Regeringen tillkännages också att beställansvaret bör skärpas och att det bör tas fram ett beräkningsunderlag för vägtransporter som utförs enligt gällande regler och avtal. Slutligen tillkännages att åtgärder bör vidtas för att komma till rätta med missförhållandena i åkeribranschen till följd av falska egenföretagare och oseriösa bemanningsföretag. Regeringen meddelar att samtliga ovannämnda tillkännagivanden behandlades i propositionen Sanktionsavgift för överträdelse av bestämmelserna om cabotagetransport på väg på området (prop. 2013/14:234). I fråga om tillkännagivandet om bl.a. klampning hänvisar regeringen också till propositionen Åtgärder vid hindrande av fortsatt färd (prop. 2013/14:256).

I riksdagsskrivelse 2013/14:374 finns ett tillkännagivande om att det bör tas fram ett tydligare regelverk för kommunal medfinansiering. Tillkännagivandet redovisas som slutbehandlat med hänvisning till att regeringen i budgetpropositionen för 2015 (prop. 2014/15:1 utg.omr. 22) redovisat att man för närvarande inte ser behov av att vidta några ytterligare åtgärder inom det aktuella området.

Riksdagsskrivelse 2014/15:24 innehåller ett tillkännagivande om att nivån på sanktionsavgiften för brott mot cabotagereglerna för yrkesmässiga godstransporter på väg ska vara avskräckande och effektiv och stå i rimlig proportion till överträdelsen. Detta tillkännagivande redovisas som slutbehandlat med hänvisning till att regeringen den 27 november 2014 utfärdade den lag som riksdagen antagit (SFS 2014:1395) samt den 4 december 2014 beslutade om ändring i förordningen (1998:786) om internationella vägtransporter inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) (SFS 2014:1439). Enligt 7 b § ska – fr.o.m. den 1 januari 2015 – en sanktionsavgift med ett belopp om 40 000 kronor påföras det transportföretag som utför cabotagettransporter i strid med artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg, i lydelsen enligt rådets förordning (EU) nr 517/2013.

I riksdagsskrivelse 2014/15:86 finns ett tillkännagivande om att byggandet av Förbifart Stockholm bör återupptas senast den 1 januari 2015 och genomföras enligt den tidsplan som ställts upp. Tillkännagivandet redovisas som avslutat genom att regeringen den 18 december 2014 beslutade att med ändring av regeringens beslut den 23 oktober 2014 om uppdrag till Trafikverket att frysa projekt E4 Förbifart Stockholm ge Trafikverket i uppdrag att fr.o.m. den 1 januari 2015 återuppta produktionen. Regeringen beslutade den 26 februari 2015 mot denna bakgrund att lägga riksdagens skrivelse till handlingarna i denna del.

Tillkännagivanden under beredning i Regeringskansliet

Riksdagsskrivelser till regeringen med tillkännagivanden som redovisats som inte slutbehandlade

Riksdagsskrivelse	Tillkännagivande/innebörd
2004/05:178	Kompetensbevis och hastighetsbegränsning avseende fritidsbåtar
2012/13:119	Utredning om järnvägssystemets organisation
2012/13:170	Trafikverkets upphandling av vägar och järnvägar
2012/13:259	Flygtrafikledningstjänst
2013/14:168	It och miljön
2013/14:181	Kommunikationsutrustning och körning
2013/14:217, 218	Säkra uppställningsplatser
2013/14:302	Fordonsbesiktning
2013/14:372	Underhåll av statens järnvägsinfrastruktur, kapacitetstilldelning och trafikledning, statistik
2013/14:373	Samhällsuppdrag
2013/14:374	Åtgärder inom sjöfarten
2013/14:375	Redovisningscentraler för taxi
2014/15:24	Krav på att medföra dokumentation i lastbilar, beställarsvar
2014/15:25	Beslut om omhändertagande och klampning
2014/15:86	Förhandlingsperson för avveckling av citynära flygplatser

Det äldsta tillkännagivandet med grund i trafikutskottet som fortfarande bereds inom Regeringskansliet finns i riksdagsskrivelse 2004/05:178 och handlar om att förutsättningarna för införande av obligatorisk utbildning och förarbevis bör utredas. Regeringen hänvisar till att frågan behandlades i propositionen Moderna transporter (prop. 2005/06:160), att en departementspromemoria om behörighetsbevis för fritidsbåtar och fritidskepp har tagits fram och remitterats (Ds 2008:32) och att ett fördjupat kunskapsunderlag i frågan har tagits fram inom Regeringskansliet. Sommaren 2013 aktualiserades frågan om särskild reglering av vattenskotrar. Havs- och vattenmyndigheten redovisade den 29 november 2013 ett regeringsuppdrag om att kartlägga olägenheter från vattenskotrar och andra mindre, motordrivna farkoster och om att analysera behov av särskild reglering för sådana farkoster. Under andra halvåret 2014 utreddes frågan om förarintyg för vattenskotter inom Regeringskansliet. Frågan bereds vidare inom Regeringskansliet. I sammanhanget kan nämnas att frågan återkommer i riksdagsskrivelse 2005/06:308 där riksdagen godkänner regeringens förslag om krav på förarbevis för att få framföra vissa fritidsbåtar.

I riksdagsskrivelse 2012/13:119 finns ett tillkännagivande om att en utredning om järnvägssystemets organisation bör genomföras. Bland de åtgärder regeringen hittills vidtagit på denna punkt var att den 8 maj 2013 besluta om att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att göra en översyn av järnvägens organisation (dir. 2013:46). Utredningen lämnade den 2 december 2013 delbetänkandet En enkel till framtiden? (SOU 2013:83). Några veckor senare anordnade utredningen ett remissmöte med anledning av

delbetänkandet till vilket bl.a. riksdagsledamöter och järnvägssektorns intressenter var inbjudna. Därefter fattade regeringen den 3 april 2014 ett beslut om ett tilläggsdirektiv till utredningen som anger riktlinjerna för utredningens fortsatta arbete (dir. 2014:52). Den 19 december 2014 beslutade regeringen om ytterligare ett tilläggsdirektiv till utredningen (dir. 2014:160) som bl.a. innebär att utredningstiden förlängs till senast den 23 december 2015. Utredningen ska senast den 31 mars 2015 delredovisa vissa frågor om byggande och underhåll av infrastrukturen.

I riksdagsskrivelse 2012/13:170 finns ett tillkännagivande om att regeringen bör informera riksdagen om uppnådd effektivitet med olika upphandlings- och kontraktsformer inom Trafikverket samt ge Trafikverket i uppdrag att ta fram empiriskt underlag som motiverar strategier och beslut om upphandling, att utveckla de erfarenhetsåterföringssystem som används och som är tillgängliga även för externa forskare och extern revision och att göra resultatmätningar av hur upphandlingarnas produktivitet och effektivitet påverkas av olika entreprenadformer. Regeringen meddelar att en utfrågning genomfördes i maj 2013 om Produktivitetskommitténs betänkande Vägar till förbättrad produktivitet och innovationsgrad i anläggningsbranschen (SOU 2012:39). I september 2013 bjöds företrädare för anläggningsbranschen och berörda myndigheter in till ett seminarium om upphandlingsfrågor med fokus på vad de olika aktörerna ska göra för att öka produktiviteten och innovationsgraden inom anläggningsbranschen. Den 27 februari 2014 gav regeringen Trafikanalys i uppdrag att granska och utvärdera Trafikverkets arbete för att öka produktivitet och innovationsgrad inom anläggningsbranschen. Uppdraget omfattar även att utvärdera metoder och instrument för att mäta och värdera utvecklingen. Uppdraget kommer att fortgå t.o.m. 2017 med en årlig rapportering i mars. Regeringen avser att redovisa och avsluta ärendet i budgetpropositionen för 2016.

Vad gäller luftfartsfrågor finns i riksdagsskrivelse 2012/13:259 ett tillkännagivande om att den lokala flygtrafikledningstjänsten på Swedavia flygplatser, de militära flygplatserna och flygplatser som Försvarsmakten har ett stort behov av samt flygplatser inom samfälliga terminalområden även fortsättningsvis enbart ska utövas av Luftfartsverket. Riksdagen beslutade den 17 juni 2014 om ändring i luftfartslagen (2010:500) efter förslag från trafikutskottet (bet. 2013/14:TU17, rskr. 2013/14:336). Innebörden i lagändringen är att flygtrafikledningstjänsten vid de flygplatser som ägs eller drivs av staten återregleras, och lagändringen trädde i kraft den 15 augusti 2014. Av det aktuella utskottsbetänkandet framgår att regeringen förväntas åtgärda en del av tillkännagivandet genom en ändring i luftfartsförordningen (2010:770). Regeringen har även inhämtat ytterligare underlag genom Utredningen om Försvarsmaktens behov av flygtrafiktjänst. Utredningen lämnade den 23 september 2014 betänkandet Försvarsmaktens behov av flygtrafiktjänst – Civil och militär samverkan (SOU 2014:65).

På det it-politiska området finns i riksdagsskrivelse 2013/14:168 ett tillkännagivande i tre delar om it och miljön med innebörden att regeringen

bör upprätta en särskild strategi för hur man med olika it-lösningar kan minska transportbehovet och koldioxidutsläppen och därmed uppnå ett mer energieffektivt och klimatsmart samhälle; att regeringen även bör verka för att en motsvarande strategi tas fram på EU-nivå och att regeringen också bör ställa särskilda krav på att offentliga myndigheter utnyttjar utrustning för distansmöten i sin verksamhet för att minimera den miljöpåverkan som resor i tjänsten medför. Regeringen meddelar att den i Trafikverkets regleringsbrev för 2015 har gett myndigheten i uppdrag att under 2015 upprätthålla ett myndighetsnätverk som etablerats inom ramen för det s.k. REMM-projektet (resfria möten i myndigheter). Regeringen meddelar att ärendet bereds vidare.

I fråga om trafiksäkerhet finns ett tillkännagivande i riksdagsskrivelse 2013/14:181 om att regeringen ska återkomma till riksdagen med ett förslag till lagstiftning med skärpta regler mot viss mobilanvändning vid bilkörning. Tillkännagivandet behandlar frågan om användandet av kommunikationsutrustning i samband med körning. Regeringen redovisar att den i oktober 2013 gav Transportstyrelsen i uppdrag att ta fram en långsiktig plan för information och andra åtgärder i fråga om förarens aktiviteter under färd med motordrivna fordon. Myndigheten redovisade uppdraget i en rapport i april 2014. Bakgrunden till uppdraget var att förstärka och säkerställa en god effekt på trafiksäkerheten av den ändring i trafikförordningen (1998:1276) som trädde i kraft den 1 december 2013. Enligt ändringen får föraren, vid färd på väg med motordrivna fordon, ägna sig åt aktiviteter såsom användande av mobiltelefon eller annan kommunikationsutrustning endast om det inte inverkar menligt på framförandet av fordonet. I Transportstyrelsens rapport finns en långsiktig aktivitetsplan och förslag till uppföljning av effekten av ändringen i trafikförordningen. Den ändring i trafikförordningen som gjordes den 1 december 2013 har i rättstillämpningen lett till fällande domar för olaglig användning av mobiltelefoner under körning. Regeringen meddelar att dels dessa bestämmelser, dels effekterna av den långsiktiga aktivitetsplanen som Transportstyrelsen har tagit fram kommer att utvärderas.

Riksdagsskrivelserna 2013/14:217 och 218 innehåller ett tillkännagivande om säkra uppställningsplatser för yrkestrafiken. Regeringen meddelar att den avser att se över frågan i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) nr 885/2013 av den 15 maj 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets ITS-direktiv 2010/40/EU vad gäller tillhandahållande av informationstjänster för säkra och skyddade parkeringsplatser för lastbilar och kommersiella fordon.

I riksdagsskrivelse 2013/14:302 finns ett tillkännagivande i fråga om fordonbesiktningar, nämligen att det snarast bör utredas hur utförsäljningen av AB Svensk Bilprovnings besiktningstationer har påverkat priser och tillgänglighet på besiktningmarknaden samt att någon ytterligare försäljning av bolagets besiktningstationer inte bör göras förrän utredningen är färdigställd och behandlad. Regeringen meddelar utan någon närmare redovisning att beredning pågår.

I riksdagsskrivelse 2013/14:372 finns tillkännagivanden om järnvägspolitiska frågor som handlar om att regeringen bör se till att Trafikverket skyndsamt bygger upp kompetens så att verket självständigt kan inspektera både järnvägsanläggningens status och entreprenörernas utförda arbete och se över hur staten kan ta det samlade ansvaret för järnvägsunderhållet på statens järnvägsinfrastruktur i takt med att underhållskontrakten löper ut, att regeringen skyndsamt bör utreda hur kapacitetstilldelningen och trafikledningen kan bli mer effektiva samt att regeringen bör utreda hur tillgången på tillförlitlig offentlig statistik över punktlighet kan säkerställas liksom möjligheterna att offentliggöra statistik över resande. Regeringens besked på dessa punkter är att frågorna är föremål för behandling i den pågående Utredningen om järnvägens organisation, ett uppdrag som ska redovisas senast den 23 december 2015.

Riksdagsskrivelse 2013/14:373 innehåller ett tillkännagivande om att se över hur uppdragen för SJ AB, Green Cargo AB och Jernhusen AB kan tydliggöras så att samhällsbehovet av klimatsmarta järnvägstransporter i högre utsträckning kan tillgodoses. Även i detta fall meddelar regeringen utan någon närmare redovisning att ärendet är under beredning.

I riksdagsskrivelse 2013/14:374 riktar riksdagen ett tillkännagivande till regeringen om att den ska se till att sjöfarten mer effektivt binds samman med järnvägs- och vägtransporter, att regeringen ska arbeta för att genomförandet av de nya svavelreglerna blir så kostnadseffektivt som möjligt samt att regeringen inom en snar framtid bör återkomma till riksdagen med ett förslag på införande av ett system med tonnageskatt. Regeringen svarar att en dialog pågår med ansvariga myndigheter för att säkerställa att de hamnar av central betydelse för godstransporter som utpekats i propositionen Investeringar för ett starkt och hållbart transportsystem (prop. 2012/13:25) bör vara vägledande för prioriteringar av infrastruktur för godstrafik. Eftersom beslutet om fastställelse av den nationella trafikslagsövergripande planen för utveckling av transportsystemet för perioden 2014–2025 fattades i april 2014 har denna dialog endast inletts. Den 17 januari 2013 beslutade regeringen om en handlingsplan för svensk sjöfartsnäring. Handlingsplanen innehåller 13 konkreta åtgärder, varav åtgärderna inom miljöområdet fokuserar på att svavelregelverket ska genomföras på ett kostnadseffektivt sätt. Vidare arbetar regeringen med att få ett effektivt sanktionssystem i kraft under 2015. Utöver detta har regeringen beslutat om ökade forskningsanslag och anslag till isbrytning samt stöd till ett stort antal sjömotorvägsprojekt, av vilka många syftar till att ta fram alternativa miljövänliga bränslen eller olika sorters åtgärder för att rena avgasutsläppen. Vid förhandlingen av svaveldirektivet arbetade regeringen aktivt för att enhetliga svaveloxidsutsläppskrav skulle gälla i hela unionen, men detta vann inte gehör hos en majoritet av medlemsstaterna. Regeringen meddelar dock att den kommer att följa utvecklingen av svavelbestämmelserna noga för att se om någon annan åtgärd skulle vara nödvändig. En utredning om tonnageskatt och andra stöd för

sjöfartsnäringen överlämnades den 6 februari 2015 i form av betänkandet Ett svenskt tonnageskattesystem (SOU 2015:4).

Med anledning av regeringens proposition Redovisningscentraler för taxi (prop. 2013/14:223) anför riksdagen i riksdagsskrivelse 2013/14:375 i ett tillkännagivande att den nuvarande möjligheten att bevilja taxameterundantag bör upphävas. Regeringen meddelar att ärendet är under beredning.

I riksdagsskrivelse 2014/15:24 riktar riksdagen tillkännagivanden till regeringen med anledning av regeringens proposition Sanktionsavgift för överträdelse av bestämmelserna om cabotagetransport på väg (prop. 2013/14:234). Det handlar dels om att införa krav på att medföra internationella frakthandlingar i lastbilar under färd, dels om att se över det nuvarande beställansvaret. I anslutning till yrkestrafiken har riksdagen även i riksdagsskrivelse 2014/15:25 riktat ett tillkännagivande till regeringen med anledning av regeringens proposition Åtgärder vid hindrande av fortsatt färd (prop. 2013/14:256). Tillkännagivandet avser att utreda möjligheten att dels låta de föreslagna åtgärderna bestå i längre tid än 24 timmar, dels låta en polisman eller en tulltjänsteman besluta om klampning. I samtliga dessa fall meddelar regeringen att ärendet är under beredning.

Det sista av trafikutskottets tillkännagivanden som tas upp i regeringens skrivelse finns i riksdagsskrivelse 2014/15:86 och gäller frågan om tillsättning av en förhandlingsperson för avveckling av citynära flygplatser. Regeringen meddelar att ärendet är under beredning.

Övriga ärendetyper

Redogörelsen i regeringens skrivelse omfattar inte bara beredningsläget för riksdagens tillkännagivanden utan även för andra ärenden som har sin grund i riksdagsbeslut som meddelats i riksdagens skrivelser till regeringen.

Det kan handla om att riksdagen har godkänt vad utskottet har anfört i en fråga utan att det är fråga om ett tillkännagivande. Ett exempel finns i riksdagsskrivelserna 2012/13:118 och 2013/14:131 där riksdagen godkände vad trafikutskottet anfört om utskottets uppföljning av regeringens resultatredovisning för utgiftsområde 22 Kommunikationer. Regeringen redovisar dessa ärenden som slutbehandlade med hänvisning till att den i budgetpropositionen för 2015 (prop. 2014/15:1 utg.omr. 22) genomfört ändringar i enlighet med riksdagens beslut. På motsvarande sätt godkänner riksdagen i riksdagsskrivelse 2014/15:86 vad trafikutskottet har anfört om regeringens resultatredovisning. Detta nya ärende bereds vidare med sikte på att regeringen ska återkomma i budgetpropositionen för 2016.

Ett annat exempel är att regeringen hänvisar till att riksdagen i riksdagsskrivelse 2013/14:131 godkänner vad trafikutskottet har anfört om utskottets fördjupade uppföljning av statens insatser för att förbättra transportsystemets tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning. Även detta ärende redovisar regeringen som slutbehandlat med hänvisning till att

den i budgetpropositionen för 2015 (prop. 2014/15:1 utg.omr. 22) genomfört ändringar i enlighet med riksdagens beslut.

Det kan även handla om förslag från regeringen som riksdagen har godkänt. Ett exempel på det finns i riksdagsskrivelse 2012/13:119 där riksdagen godkänner vad regeringen föreslår om den ekonomiska ramen för åtgärder i den statliga transportinfrastrukturen m.m. under perioden 2014–2025. Detta ärende redovisar regeringen som slutredovisat med hänvisning till redovisningen i regeringens skrivelse Åtgärdsplanering för transportsystemet 2014–2025 (skr. 2013/14:233).

Även utfärdande av lagar till följd av riksdagens beslut redovisas i skrivelsen.

Utskottets ställningstagande

Regeringens skrivelse

Efter att ha gått igenom regeringens skrivelse anser trafikutskottet att redogörelsen som lämnats i allt väsentligt är korrekt och att den ger en rättvisande bild av hur riksdagens skrivelser från trafikutskottet har behandlats. Således har trafikutskottet inga invändningar mot regeringens formella redovisning av de beslut som riksdagen har fattat.

Utskottet konstaterar att av de tolv riksdagsskrivelser som inte var slutbehandlade inför förra riksmötet redovisar regeringen att sju nu är slutbehandlade. Utskottet noterar också i sammanhanget att utskottets äldsta skrivelse som ännu inte har slutbehandlats är från riksmötet 2004/05.

Det är enligt utskottets mening angeläget att riksdagens skrivelser behandlas med den skyndsamhet som krävs och att de handläggs samvetsgrant. Utskottet vill också framföra att det är önskvärt att regeringen så långt som möjligt försöker ange när ett ärende som är under behandling kan tänkas vara avslutat.

Enligt utskottets uppfattning har regeringen på ett tillfredsställande sätt redogjort för behandlingen av flertalet avslutade ärenden. För vissa färdigbehandlade tillkännagivanden konstaterar dock utskottet att redovisningen av hanteringen är tämligen summarisk, t.ex. när det gäller kommunal medfinansiering (rskr. 2014/15:374). Detsamma gäller även för några av de tillkännagivanden, huvudsakligen från riksmötet 2013/14, som fortfarande är under beredning.

Särskilt anmärkningsvärd är dock regeringens redovisning av behandlingen av riksdagens tillkännagivande i frågan om tillsättandet av en förhandlingsperson för avveckling av citynära flygplatser (rskr. 2014/15:86), som utskottet finner helt oacceptabel. Regeringens besked i denna angelägna fråga inskränker sig till uppgiften om att ärendet är under beredning. Avsaknaden av någon närmare redovisning av vidtagna eller planerade åtgärder innebär ett helt intetsägande besked från regeringens sida. Detta är mycket otillfredsställande, inte minst mot bakgrund av att frågan om Bromma flygplats är av central betydelse för människor och företag i hela Sverige.

Utskottet förväntar sig tydliga besked om vilka åtgärder som regeringen avser att vidta för att tillmötesgå riksdagens tillkännagivande. Utskottet vill i sammanhanget också påminna om att riksdagens starka åsikt i denna fråga underströks på nytt med all önskvärd tydlighet genom det nya tillkännagivande som beslutades i mars om att regeringen tydligt ska ta ställning och agera för att Bromma flygplats inte bör läggas ned (rskr. 2014/15:144).

Det bör avslutningsvis noteras att det förekommer mer omfattande tillkännagivanden som innehåller olika delmoment, t.ex. det tillkännagivande som föreslås i betänkande 2013/14:TU7 om it och miljön (rskr. 2013/14:32). Utskottet förutsätter att regeringens behandling av tillkännagivanden även beaktar samtliga sådana eventuella delmoment.

Stockholm den 28 april 2015

På trafikutskottets vägnar

Karin Svensson Smith

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Karin Svensson Smith (MP), Jessica Rosencrantz (M), Pia Nilsson (S), Suzanne Svensson (S), Edward Riedl (M), Lars Mejern Larsson (S), Tony Wiklander (SD), Sten Bergheden (M), Leif Pettersson (S), Anders Åkesson (C), Boriana Åberg (M), Jasenko Omanovic (S), Per Klarberg (SD), Said Abdu (FP), Emma Wallrup (V), Robert Halef (KD) och Johan Andersson (S).

Avvikande mening

Behandlingen av riksdagens tillkännagivande om förhandlingsperson för avveckling av citynära flygplatser (S, MP, V)

Karin Svensson Smith (MP), Pia Nilsson (S), Suzanne Svensson (S), Lars Mejern Larsson (S), Leif Pettersson (S), Jasenko Omanovic (S), Emma Wallrup (V) och Johan Andersson (S) anför:

När det gäller hur regeringen har redovisat behandlingen av riksdagens tillkännagivande i frågan om tillsättandet av en förhandlingsperson för avveckling av citynära flygplatser (rskr. 2014/15:86) vill vi påminna om att riksdagen inte kan bestämma på vilket sätt regeringen ska utforma sina redovisningar. Vi vill understryka att regeringens redovisning om att ärendet bereds är helt korrekt formellt sett.

Vi vill i sammanhanget också klargöra att regeringen inte har tillsatt någon förhandlingsperson för att avveckla Bromma flygplats. Vad regeringen har gjort är att den har utsett en samordnare som på regeringens uppdrag ska utreda förutsättningarna för att ersätta den trafik som i dag sker till och från Bromma med i första hand Arlanda, vilket statsrådet Anna Johansson tydligt betonade i samband med riksdagens frågestund den 15 januari i år. Det är tydligt sagt att någon nedläggning av Bromma inte är aktuell om man inte kan ersätta trafiken där med trafik på andra platser i närområdet.

BILAGA 5

Socialutskottets protokollsutdrag

Utdrag ur
PROTOKOLL

UTSKOTTSSAMMANTRÄDE 2014/15:27

DATUM
 TID

2015-05-07
 09.30–10.15

§ 6 Redogörelse för behandling av riksdagens skrivelser till regeringen

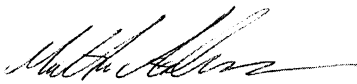
Utskottet behandlade frågan om yttrande till konstitutionsutskottet över regeringens skrivelse 2014/15:75 Redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser till regeringen.

Socialutskottet noterar att regeringen när det gäller ärendet rskr. 2013/14:325 Åtgärder för att stärka barnets rättigheter och uppväxtvillkor (skr. 2013/14:91, bet. 2013/14:SoU23) behandlar mom. 6 i stället för mom. 7. Socialdepartementet har uppmärksammat på detta. Socialutskottet har inget ytterligare att anföra angående skr. 2014/15:75. Konstitutionsutskottet meddelas om detta genom protokollsutdrag.

Denna paragraf förklarades omedelbart justerad.

Vid protokollet Mattias Andersson

Rätt utdraget
 intygar


 Mattias Andersson

*Exp. 2015-05-07
 Till konstitutionsutskottet*

BILAGA 6

Näringsutskottets protokollsutdrag

Utdrag ur PROTOKOLL **UTSKOTTSSAMMANTRÄDE 2014/15:29**

DATUM 2015-04-16

TID 10.00-11.45

§ 6 Redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser till regeringen

Utskottet behandlade fråga om yttrande till konstitutionsutskottet över regeringens skr. 2014/15:75 Redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser till regeringen.

Utskottet beslutade att genom ett protokollsutdrag avge följande yttrande: Utskottet har inte något att invända mot regeringens redogörelse i skrivelsen i de delar som rör utskottet. Utskottet vill i detta sammanhang dock påminna om betydelsen av att regeringen gör ansträngningar för att undvika onödig tidsåtgång när det gäller att hörsamma riksdagens tillkännagivanden. Om det trots detta skulle dra ut på tiden är det angeläget att regeringen lämnar fullgod information i redogörelsen om orsakerna till fördröjningen. För näringsutskottets del gäller detta särskilt tillkännagivandena i dels bet. 2008/09:NU8 om att regeringen bör granska effekterna av de olika klimat- och energipolitiska styrmedlen för den internationellt konkurrensutsatta elintensiva industrin (M 1 s. 117), dels bet. 2008/09:NU11 om att regeringen bör utvärdera lagstiftningen för civilrättsliga sanktioner på immaterialrättens område. (J 4 s. 12).

Vid protokollet

Bibi Junntila

Rätt utdraget intygar:

Bibi Junntila

*Exp. 2015-05-08
Konstitutionsutskottet*